Proletari din toate ţările, uniţi-vă!

AGRICULTURA NOUĂ

Anul III — Nr. 260
Marţi 23 octombrie 1956

4 pagini
Preţul 20 de bani

Organ al Ministerului Agriculturii şi al Ministerului Gospodăriilor Agricole de Stat din R. P. R.

Oameni ai muncii de pe ogoare! Intîrzierea semănatului înseamnă pierdere de recoltă!

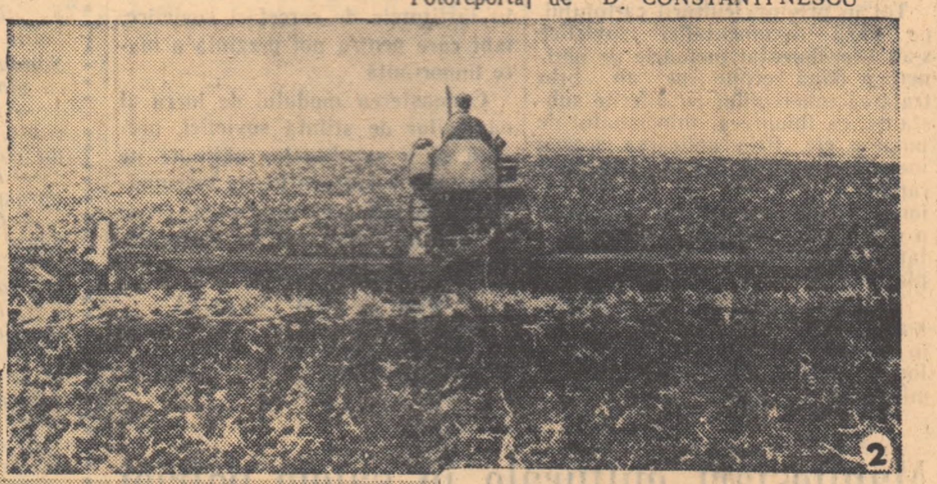
Munciţi cu puteri înzecite pentru a îndeplini în întregime şi fără întîrziere planul însămînţărilor de toamnă!

ÎN PLINĂ CAMPANIE

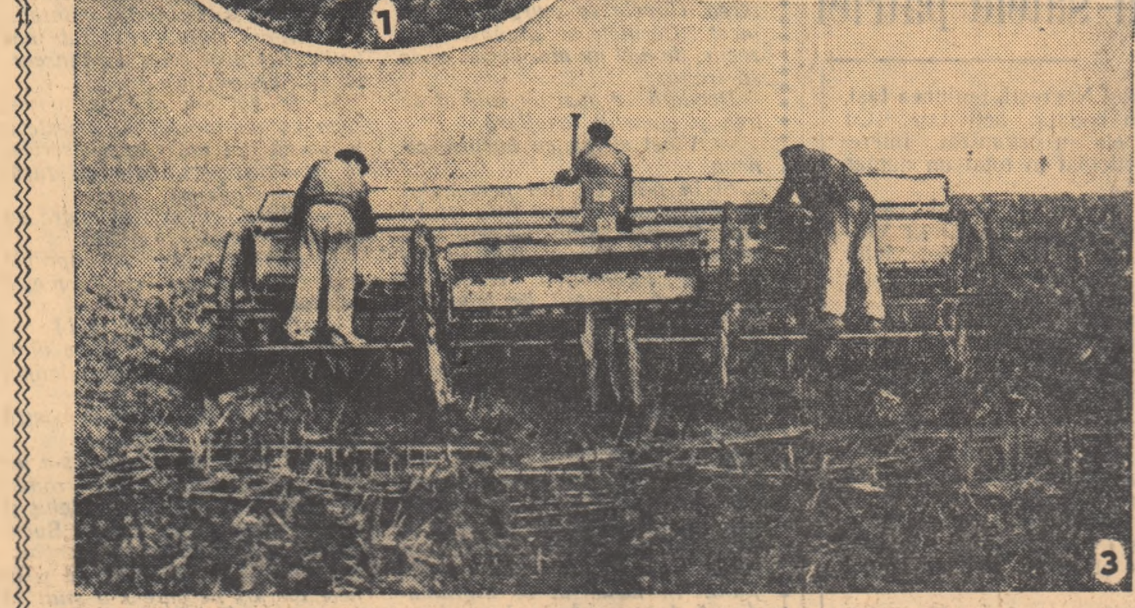
Fotoreportaj de D. CONSTANTINESCU

1

2

3

Pe ogoarele gospodăriei agricole de stat Deveselu, raionul Caracal, lucrările de pregătire a terenului şi de însămînţări de toamnă sînt în toi. Mecanizatorii din gospodărie lucrează cu multă însufleţire pentru a termina pînă la 1 noiembrie însămînţatul celor 1.700 de hectare planificate cu grîu.

1) Iată, în prima fotografie, pe tractoristul Gheorghe Curea, arînd cu un tractor M.T.Z. şi un plug suspendat.

2) In cea de a doua fotografie, îl vedem pe tractoristul Petre Mitrache, lucrînd, cu un agregat de 9 boroane, o tarla pe care au fost făcute arături de vară în iulie.

3) Pe aceeaşi tarla tractoristul Martin Stancu execută însămînţatul, folosind un cuplu format din 3 semănători — dintre care două semănători S.K.-2-16 şi una cu tracţiune animală — numai cu trei tuburi, cu ajutorul căruia este completat golul dintre primele semănători. Cuplul de trei semănători este urmat de mai multe cîmpuri de grape cu colţii în sus.

Semănatul grîului de toamnă în bumbac asigură sporuri de recoltă

Este ştiut că una din măsurile agrotehnice care contribuie la sporirea producţiei agricole este însămînţarea culturilor la timpul potrivit. In toamna aceasta, cînd din cauza timpului neprielnic însămînţările sînt întîrziate, este necesar să se folosească toate resursele existente pentru ca însămînţările să fie terminate în cadrul epocii optime. Un mijloc de grăbire a însămînţărilor este semănatul grîului în culturile de bumbac, ce au fost bine întreţinute în timpul vegetaţiei.

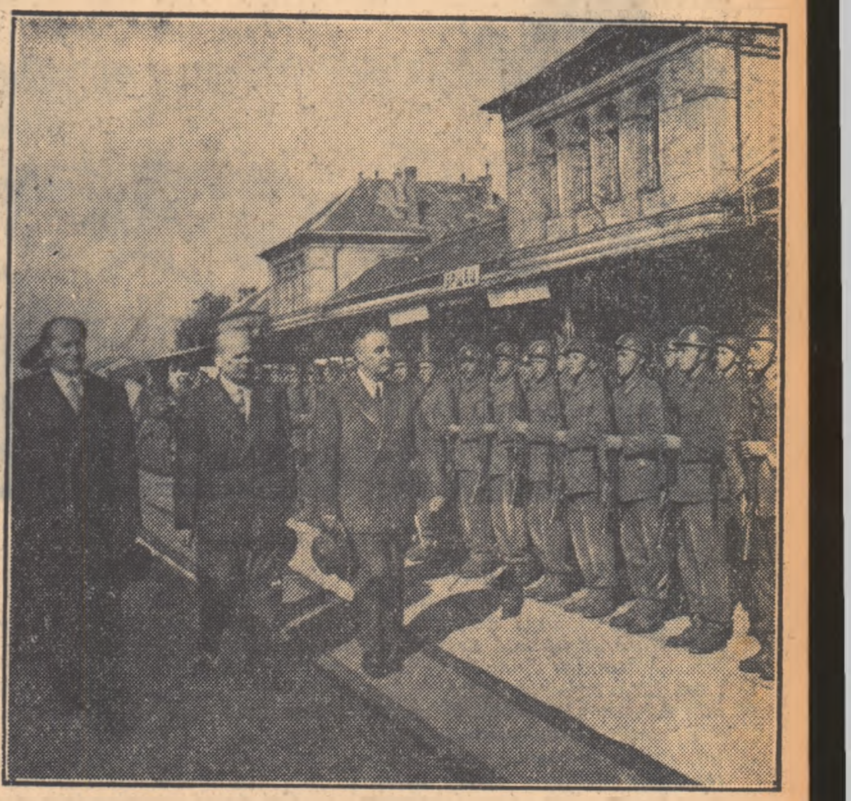
Aplicarea acestei metode, pe lîngă faptul că permite executarea semănatului în timpul optim, mai prezintă şi alte avantaje şi anume: datorită praşilelor numeroase (4 şi chiar 5) care s-au aplicat bumbacului, terenul, fiind bine lucrat şi curat de buruieni, îşi menţine umezeala, ceea ce asigură o bună răsărire a grîului. Totodată, tulpinile de bumbac rămase pe loc pînă primăvara servesc ca obstacole pentru reţinerea zăpezii în timpul iernii. In felul acesta, plantele de grîu vor fi apărate de îngheţ şi în acelaşi timp se va mări rezerva de apă a solului, creîndu-se condiţii bune pentru vegetaţia grîului.

Pentru însămînţarea grîului de toamnă în bumbac se aleg parcelele unde terenul este curat de buruieni şi unde plantele de bumbac sînt în rînduri drepte. De pe aceste parcele, se recoltează tot bumbacul din capsulele care sînt bine deschise. Apoi, solul se va afîna printre rîndurile de bumbac, cu ajutorul cultivatorului la adîncimea de 10—12 cm.

Semănatul grîului se execută numai de-a lungul rîndurilor de bumbac. In vederea însămînţatului, semănătorile trebuie să se regleze şi să se adapteze în aşa fel, încît plantele să nu fie călcate şi distruse. Pentru aceasta, roţile tractorului şi ale semănătorii se vor îmbrăca cu apărători de tablă sau placaj, în formă de unghi cu deschiderea spre roată.

După însămînţare, se continuă recoltarea bumbacului pe măsură ce capsulele se deschid, iar tulpinile rămîn pe loc. Acestea se vor tăia primăvara timpuriu, cînd terenul este încă îngheţat, cu secerătoarea simplă sau cu coasa şi se vor scoate din semănătură. Grîului i se fac apoi lucrările de îngrijire aşa cum se prevede în agrominim.

Vizita delegaţiei guvernului Republicii Populare Romîne şi a Partidului Muncitoresc Romîn în R. P. F. Iugoslavia

Tovarăşii Gh. Gheorghiu-Dej, Chivu Stoica şi Mialko Todorovici trec în revistă garda de onoare aliniată în faţa gării Vîrşeţ.

Aşa cum s-a anunţat sîmbătă la amiază delegaţia guvernului Republicii Populare Romîne şi a Partidului Muncitoresc Romîn, condusă de tovarăşul Gheorghe Gheorghiu-Dej, a sosit pe pămîntul ţării prietene R.P.F. Iugoslavia. Pe numeroasele pancarte cu care miile de cetăţeni iugoslavi au ieşit în întîmpinarea înalţilor oaspeţi romîni încă de la punctul de frontieră iugoslav Vîrşeţ, se puteau citi în limbile sîrbă şi romînă urări de bun venit adresate membrilor delegaţiei romîne şi chemări pentru continua întărire şi dezvoltare a tradiţionalei şi frăţeştii prietenii romîno-iugoslave.

In gara Vîrşeţ, delegaţia guvernului R.P.R. şi a P.M.R. a fost întîmpinată de personalităţi iugoslave şi de o mare mulţime de oameni. După primirea raportului din partea comandantului gărzii de onoare, tovarăşul Gheorghe Gheorghiu-Dej a adresat personalităţilor şi locuitorilor Vîrşeţului un călduros salut în numele delegaţiei guvernului Republicii Populare Romîne şi a Partidului Muncitoresc Romîn. Mulţumind pentru primirea călduroasă, el a urat succes celor prezenţi în activitatea lor. „Să înflorească localitatea dvs., să înflorească R.P.F. Iugoslavia!" — a spus în încheiere tovarăşul Gheorghiu-Dej.

In gările prin care a trecut trenul ce purta spre Belgrad delegaţia guvernului R.P.R. şi a P.M.R. populaţia a ieşit să o întîmpine. In gările A..bunar şi Pancevo, unde trenul oficial a avut oprire, locuitorii acestor localităţi au umplut cu flori braţele membrilor delegaţiei romîne.

La ora 15 (ora Belgradului), delegaţia guvernului Republicii Populare Romîne şi a Partidului Muncitoresc Romîn a sosit în capitala Republicii Populare Federative Iugoslavia. Incă cu mult înainte de sosirea trenului, pe străzile din preajma gării o mare mulţime de cetăţeni se adunase pentru a-şi manifesta faţă de solii poporului nostru, bucuria de a-i avea oaspeţi şi dorinţa ca această vizită să contribuie la întărirea şi mai mult a prieteniei romîno-iugoslave.

In gara Belgrad pavoazată festiv cu drapelele de stat ale R.P.R. şi R.P.F. Iugoslavia, oaspeţii romîni au fost întîmpinaţi de personalităţi iugoslave în frunte cu tovarăşii Iosip Broz-Tito, preşedintele R.P.F. Iugoslavia, cu soţia, Moşe Pijade, preşedintele Scupşcinei Populare Federative a R.P.F. Iugoslavia, Edward Kardelj, Alexandr Rankovici, Svetosar Vukmanovici şi Rodoliub Ciolakovici, vicepreşedinţi ai Vecei Executive Federative a R.P.F. Iugoslavia. In numele C.C. al P.M.R., al Prezidiului Marii Adunări Naţionale şi al guvernului R.P.R., tov. Gh. Gheorghiu-Dej, prim-secretar al Partidului Muncitoresc Romîn, membru în Prezidiul Marii Adunări Naţionale a R.P.R., conducătorul delegaţiei romîne, a adresat un salut călduros popoarelor frăţeşti ale Iugoslaviei, locuitorilor Belgradului, Comitetului Central al Uniunii Comuniştilor din Iugoslavia şi guvernului iugoslav în frunte cu eminentul lor conducător tov. Iosip Broz-Tito, preşedintele republicii. Tov. Gheorghe Gheorghiu-Dej a exprimat convingerea delegaţiei romîne şi, prin ea, a întregului popor romîn, că rezultatele convorbirilor care vor fi purtate cu conducătorii R.P.F. Iugoslavia vor contribui la continua dezvoltare a prieteniei şi colaborării dintre cele două popoare.

In cursul după amiezii aceleiaşi zile, membrii delegaţiei guvernului Republicii Populare Romîne şi a Partidului Muncitoresc Romîn au depus o coroană de flori la monumentul Eroului necunoscut.

Duminică, 21 octombrie, Comitetul Popular al oraşului Belgrad s-a întrunit într-o şedinţă oficială în cinstea delegaţiei guvernului Republicii Populare Romîne şi a Partidului Muncitoresc Romîn. Delegaţia romînă a fost salutată de Milos Minici, preşedintele Comitetului Popular al oraşului Belgrad. A răspuns tovarăşul Chivu Stoica, preşedintele Consiliului de Miniştri al R.P.R.

In aceeaşi zi, preşedintele R.P.F. Iugoslavia, Iosip Broz-Tito, a oferit în clădirea Vecei Executive Federative un prînz oficial în cinstea delegaţiei guvernului Republicii Populare Romîne şi a Partidului Muncitoresc Romîn. In timpul prînzului, preşedintele Iosip Broz-Tito şi tovarăşul Gheorghe Gheorghiu-Dej au rostit cuvîntări. Prînzul s-a desfăşurat într-o atmosferă de caldă prietenie.

Cinste unităţilor fruntaşe la însămînţări

Muncitorii din gospodăriile agricole de stat din Regiunea Autonomă Maghiară au terminat însămînţările de toamnă. Cu toate că timpul s-a menţinut secetos, gospodăriile agricole de stat din regiune au executat însămînţările în condiţii agrotehnice superioare faţă de anii trecuţi. Terenurile pentru însămînţări au fost îngrăşate cu aproape 4.000 tone de gunoi de grajd şi peste 80 tone de îngrăşăminte chimice.

O mare parte din terenurile însămînţate au fost arate încă de astă-vară, iar înaintea însămînţărilor au fost discuite şi grăpate, asigurîndu-se astfel condiţii optime de dezvoltare grîului. Gospodăriile agricole de stat, pentru a asigura recolte sporite, au semănat seminţe din soiurile cunoscute, condiţionate şi tratate.

★

In primele zile ale săptămînii-record, mecanizatorii de la G.A.S. Buftea—Crevedia, din raionul Răcari, şi-au intensificat eforturile pentru realizarea la timp a însămînţărilor de toamnă.

Datorită întrecerii existente, pe ogoarele acestei gospodării au fost însămînţate peste 100 ha cu grîu, 50 ha cu orz, 10 ha cu borceag şi 15 ha cu secară masă verde. In după-amiaza zilei de 19 octombrie, colectivul de conducere al gospodăriei a declarat încheiată campania de însămînţări.

Muncă însufleţită pe ogoarele regiunii Suceava

In majoritatea raioanelor din regiunea Suceava, recoltatul porumbului şi cartofilor este pe sfîrşite, iar însămînţările de toamnă se desfăşoară din plin. Pînă la 18 octombrie, oamenii muncii de pe ogoarele raionului Siret, cei din peste 100 de gospodării agricole colective şi întovărăşiri agricole şi din 30 de comune din regiune au terminat însămînţările. In întreaga regiune, s-a însămînţat pînă acum peste 82 la sută din suprafaţa planificată.

Concomitent cu însămînţările, se execută şi arăturile adînci pentru însămînţările de primăvară. Pînă acum, au fost executate astfel de arături pe o suprafaţă de peste 52.000 ha.

Să terminăm cît mai grabnic însămînţările de toamnă

Ing. Marin Stancu
ministrul Agriculturii

După cum este ştiut, în întreaga ţară a plouat. Acum, vremea este bună pentru toate lucrările agricole de toamnă şi nimic nu mai stinghereşte hărnicia şi priceperea colectiviştilor şi ţăranilor muncitori de a însămînţa în întregime suprafeţele prevăzute. In urma ploilor căzute, pretutindeni sînt condiţii prielnice pentru executarea însămînţărilor într-un ritm rapid şi la un nivel agrotehnic corespunzător. Dar timpul bun de semănat este scurt. De aceea, se cere să muncim din răsputeri, zi şi noapte, fără răgaz, să folosim cu pricepere toate mijloacele de lucru ce le avem, pentru ca însămînţările de toamnă să fie terminate peste tot pînă la sfîrşitul lunii octombrie.

Lucrările agricole din aceste zile hotărăsc soarta recoltei viitoare. Să nu uităm nici o clipă că de reuşita lor depinde ca în anul ce vine să avem mai multă pîine, mai multe materii prime de provenienţă agricolă, mai multe produse pentru comerţul cu alte ţări şi rezervele pe care cu chibzuială gospodărească trebuie să ni le asigurăm pentru anii următori.

Avem toate posibilităţile să realizăm cu succes planul lucrărilor de toamnă şi chiar să-l depăşim. Totul depinde de felul cum vom folosi tractoarele, maşinile, uneltele agricole, vitele de muncă, de felul cum organele de stat şi agricole vor mobiliza şi îndruma ţărănimea muncitoare, de eforturile sporite şi susţinute pe care fiecare om al muncii de pe ogoare le va depune.

In multe părţi, nu s-a aşteptat cu mîinile încrucişate ca să vină ploaia. Ştiinţa agrotehnică şi experienţa înaintată i-au ajutat pe plugari să înţeleagă că semănatul poate şi trebuie făcut şi în condiţii de secetă. Fără îndoială că nu le-a fost uşor. Fiind arate pe uscăciune, ogoarele ţăranilor din comuna Şercăiţa erau numai bulgări mari şi tari ca piatra. Ce era de făcut? S-au unit oamenii, punînd cîte 4 vite la plug, au potrivit plugul să ia brazdă îngustă şi să nu intre prea adînc, au pus peste grape greutăţi, mărunţind bine pămîntul, după care l-au tăvălugit, ca să se aşeze. O dată cu arătura, au băgat sub brazdă cîte 20 de care de gunoi de grajd pe fiecare hectar. Acum, în unele locuri din hotarul comunei Şercăiţa, grîul semănat înainte de căderea ploilor a şi răsărit şi se dezvoltă frumos.

Pămîntul, fiind pătruns de umezeală la adîncimea necesară, se poate lucra mai uşor, mai bine şi mult mai repede decît pe timp de secetă. Folosind din plin aceste condiţii prielnice, oamenii muncii din agricultură zoresc muncile agricole de toamnă. Ei recoltează în grabă culturile tîrzii, fac arături, cară şi împrăştie gunoiul, îngrăşînd pămîntul, seamănă de zor grîul. In întreaga ţară, numai în 5 zile s-au arat cca 400.000 ha şi s-au însămînţat peste 680.000 ha. Rezultate mai bune s-au obţinut în regiunile Craiova, Hunedoara, Baia Mare, Oradea, unde s-au executat arături şi însămînţări cu toată capacitatea de lucru a mijloacelor existente.

Nu la fel merg muncile agricole în regiunea Ploeşti, Timişoara, Galaţi, Bucureşti şi altele. In unele raioane şi comune din cuprinsul acestor regiuni, însămînţările se fac într-un ritm foarte încet, ca şi înainte de a fi plouat, amînîndu-se de la o zi la alta, ba din cauza cocenilor de porumb care n-au fost încă strînşi de pe cîmp, ba din cauză că pămîntul e pe alocuri încă tare, ba că e prea moale. Din această pricină, însămînţările sînt aici mult întîrziate.

Sînt cazuri, ca în regiunea Iaşi, de exemplu, cînd însămînţările nu se pot face deoarece terenurile ocupate cu culturile de porumb nu s-au eliberat încă.

In momentul de faţă, nu există sarcină mai importantă decît terminarea grabnică a arăturilor şi însămînţărilor de toamnă, cîştigarea, cu alte cuvinte, a timpului bun de lucru care există în întreaga ţară.

Dar a grăbi lucrările nu înseamnă a le face de proastă calitate şi fără respectarea agrotehnicii. Agrotehnica nu se aplică peste tot la fel, ci diferenţiat, adică după cum sînt condiţiile de sol, după clima din fiecare regiune, după plantele premergătoare etc. Inginerii agronomi de la raioane, S.M.T.-uri, Gostaturi şi puncte agricole au datoria să lucreze zi de zi pe teren, în mijlocul ţăranilor muncitori, să cerceteze cu atenţie starea de umezeală şi de îmburuienire a pămîntului şi pentru fiecare tarla în parte, să dea îndrumări concrete pe propria lor răspundere asupra regulilor agrotehnice ce trebuie respectate în executarea lucrărilor de pregătire a solului şi de însămînţări.

Terenurile care au fost arate încă pe timp uscat se recomandă a se lucra numai cu grapa la o adîncime de 6-7 cm, imediat ce pămîntul s-a zvîntat: apoi se seamănă, trecîndu-se peste semănături, în acelaşi timp, cu grapa de fier întoarsă cu colţii în sus. In felul acesta, pămîntul este nivelat şi îndesat puţin.

O lucrare mai uşoară, care se poate face imediat după ploaie, este afînarea terenului de-acum arat pînă la adîncimea de însămînţare, numai cu o grapă grea; pentru îngreunare, se pot pune pe ea butuci de lemn. Afînarea terenului se poate face şi cu cultivatorul, extirpatorul sau prăşitoarea, aceasta acolo unde arătura este îndesată de ploaie şi grapa nu poate pătrunde destul de adînc.

Ţinînd seama că încă însemnate suprafeţe n-au fost arate, îndeosebi acelea de pe care s-au recoltat porumbul, cartofii, sfecla de zahăr etc., ele trebuie arate grabnic la adîncimea la care nu ies bolovani, grăpate şi tăvălugite, pentru ca pămîntul să se aşeze; apoi, se va trece neîntîrziat la semănat. Semănăturile pe astfel de terenuri trebuie tăvălugite, pentru stabilirea unei legături strînse între seminţe şi pămînt.

O mare importanţă pentru asigurarea unei recolte bogate o are sămînţa. Bunii gospodari şi-au asigurat din vreme sămînţă de soi şi de bună calitate, fie din recoltele proprii, fie prin schimb la bazele statului. Incă şi acum se mai poate schimba sămînţa necorespunzătoare cu sămînţă de soi. Intreaga cantitate de sămînţă ce urmează a fi însămînţată să fie condiţionată şi tratată aşa cum se cere.

Organele agricole de la regiuni, raioane, puncte agricole şi comune, toţi tehnicienii din staţiunile de maşini şi tractoare, de la gospodăriile colective şi de stat, oameni de ştiinţă din şcoli, institute, staţiuni experimentale, sînt chemaţi să fie mereu în mijlocul ţăranilor muncitori, să-i îndrume, să le arate practic şi pe înţelesul lor cum se aplică diferenţiat regulile agrotehnice, să le explice rolul acestora, influenţa pe care o au asupra producţiei şi foloasele sporurilor de producţie pentru familiile lor şi economia ţării.

Insămînţările trebuie să fie grabnic terminate. Orice zi de întîrziere peste epoca optimă înseamnă pierderi de recoltă şi lucrul acesta nu-l doreşte nimeni. Fiecare plugar să tragă toate învăţămintele din lecţiile anului agricol 1955—1956, cînd întîrzierea semănatului şi încălcarea regulilor agrotehnice au avut influenţă negativă asupra recoltei. Iată ce ne dovedeşte practica: la staţiunea experimentală Tîrgu Frumos, grîul semănat la 20 octombrie a dat 1.832 kg la ha, cel semănat la 15 noiembrie a dat 1.013 kg la ha. Ce înseamnă aceasta pentru economia ţării? Inseamnă că la cca 1.000.000 ha cu grîu şi secară, care mai sînt de însămînţat, să se realizeze un spor de pînă la 800.000 tone de grîu.

In comune şi chiar raioane întregi însămînţările sînt pe terminate. De asemenea, lucrările sînt avansate într-o serie de regiuni. Pentru că timpul este foarte favorabil, este necesar ca toate atelajele, maşinile şi tractoarele să fie folosite în continuare la executarea arăturilor adînci de toamnă pentru semănăturile de primăvară şi la desţelenirea integrală a suprafeţelor programate. In acest fel se va putea păstra mai bine apa în sol şi vom pune bazele unei recolte bogate în anul viitor.

Vindem statului 50.000 kg de produse

Gospodăria noastră colectivă a obţinut şi în acest an recolte bune la majoritatea culturilor. După ce ne-am achitat în întregime obligaţiile către stat şi plata pentru muncile S.M.T., după ce ne-am chibzuit bine, am constatat că ne mai rămîn încă surplusuri. Chemarea colectiviştilor din Batăr, apărută în gazete, a stîrnit un viu interes în rîndurile colectiviştilor noştri. Ne-am hotărît ca fără întîrziere să răspundem iniţiativei lor. Chiar a doua zi, am convocat o adunare generală a colectiviştilor şi, în urma discuţiilor purtate, s-a hotărît să vindem statului 1 vagon de grîu, 2 vagoane de cartofi şi 2 vagoane de porumb. Cu totul, valorificăm 50.000 kg de produse.

De ce colectiviştii din Laslea, veţi întreba, s-au alăturat cu atîta entuziasm iniţiativei celor din Batăr? La această întrebare nu e greu de răspuns. Colectiviştii noştri ştiu că dacă astăzi în hambarele lor au cantităţi însemnate de produse agricole, dacă au primit venituri băneşti frumoase, acestea se datoresc nu numai hărniciei lor, ci şi sprijinului părintesc pe care statul l-a acordat şi îl acordă agriculturii. Comuna noastră îşi schimbă înfăţişarea, zeci de colectivişti îşi construiesc case noi, îşi cumpără mobilă şi tot felul de lucruri care le fac viaţa mai frumoasă, mai îmbelşugată. Pe ogoarele noastre lucrează tractoare, combine, secerători-legători, batoze, discuitoare, zeci şi sute de maşini care ne uşurează munca şi fac ca pămîntul să rodească mai bine. Şi numărul lor creşte mereu. In ultimii ani, am primit de asemenea zeci de vagoane de îngrăşăminte chimice.

Pot oare oamenii noştri să nu răspundă prin fapte acestui ajutor? Unul din membrii colectivei noastre, Ironim Lazăr, a arătat în adunarea generală gîndurile care ne însufleţesc pe toţi:

— Vînzînd aceste produse statului — a spus el — ne ajutăm pe noi înşine. Avem copii în şcoli, în universităţi, în armată. Ei vor avea mai multă hrană. Pe de altă parte, vînzînd statului surplusul nostru de produse, răspundem ajutorului pe care ni l-a dat şi ni-l dă din ce în ce mai mult.

După Ironim Lazăr, mulţi colectivişti, printre care Costică Popa, Gheorghe Redher, Pavel Savu şi alţii, s-au înscris la cuvînt, pentru a arăta că sînt de acord cu hotărîrea luată de adunarea generală şi că, în afară de cantităţile pe care le vinde gospodăria, vor valorifica şi ei diferite cantităţi de cereale.

Din banii ce-i vom încasa pentru cele 50.000 kg de produse vîndute statului, am hotărît ca 10 la sută să fie vărsaţi în fondul indivizibil şi întrebuinţaţi pentru construcţia unui grajd cu o capacitate de 100 de animale. Restul de bani va fi împărţit colectiviştilor în raport cu zilele-muncă efectuate.

In acest fel, veniturile băneşti ale colectiviştilor vor creşte şi, în acelaşi timp, vom contribui la mărirea fondului centralizat al statului, la îmbunătăţirea aprovizionării oamenilor muncii de la oraşe.

ALEXANDRU ARON
preşedintele
G.A.C. „Ogorul Roşu"
comuna Laslea, raionul Sighişoara

La chemarea colectiviştilor din Batăr răspund tot mai multe gospodării colective din întreaga ţară. Printre acestea şi G.A.C. „Olga Bancic" din comuna Orţişoara, regiunea Timişoara, ai cărei membri, într-o adunare generală, au hotărît să vîndă statului peste un vagon de porumb.

In fotografie: Brigadierul Tănase Popa şi colectivistul Ion Moţ încasează sumele de bani ce li se cuvin pentru cantităţile de porumb ce le-au vîndut statului, deosebit de cele valorificate de gospodărie.

FILMUL PENTRU SATE

Jurnal cinematografic „Noutăți din agricultură" Nr. 10

O scenă din film.

Nr. 10 al jurnalului cinematografic „Noutăți din agricultură", realizat de studioul de filme documentare și jurnale de actualități „Alexandru Sahia", se situează fără îndoială printre cele mai interesante din acest an.

El conține șapte subiecte-reportaj. Primul este consacrat recentei vizite făcute in R.S.S. Ucraineană de către tov. Gheorghe Gheorghiu-Dej și Alexandru Moghioroș, însoțiți de un grup de specialiști.

Cel de al doilea film aduce imagini frumoase din munca de recoltare a porumbului hibrid de la gospodăria agricolă de stat din Salonta, regiunea Oradea. In ciuda secetei, care s-a făcut simțită și în această parte a țării, porumbul hibrid semănat și îngrijit după toate regulile agrotehnice a dat producții foarte mari, pe unele locuri obținîndu-se 8.500—9.000 kg de boabe la ha.

Urmează apoi pe ecran „Stuful — un ieftin material de construcție", un film documentar din care se poate vedea cum au rezolvat colectiviștii din comuna Sinoe, regiunea Constanța, problema adăposturilor pentru animale. Cu sprijinul Institutului de proiectări de construcții agricole, ei au trecut la construirea de grajduri, staule etc. din stuf. Acest material, aflat in mari cantități la îndemîna gospodăriei, a permis construirea de adăposturi ieftine, rezistente și călduroase după metoda „Stufarc".

Alt film se ocupă de munca de cercetare din laborator și de pe terenurile de cultură ale Institutului agronomic, în vederea aclimatizării patatului, un soi de cartof dulce, de o mărime neobișnuită și cu prețioase calități nutritive, adus cu doi ani in urmă din R. P. Chineză de către profesorul Ion Maier de la Institutul Agronomic din București.

Cel de al patrulea film din acest jurnal este dedicat noii combine romînești de recoltat porumb. Iată cartea largă a uzinelor „Semănătoarea", unde se execută operațiile de montare și asamblare a primelor combine, și apoi lanurile de porumb ale gospodăriei agricole de stat Fundulea, unde una dintre mașini este încercată în condiții de exploatare, prilej de a înfățișa specialiștilor cîteva detalii de funcționare.

Un reportaj realizat cu multă vioiciune și umor este cel intitulat „Tirg de toamnă...", in care este prezentată expoziția-tirg organizată de sfatul popular al regiunii București, în cursul acestei luni.

In sfirșit, în reportajul „In viile Odobeștilor", spectatorii pot vedea cum se face recoltarea și sortarea strugurilor de masă in unul din principalele bazine viticole ale țării.

Jurnalul cinematografic „Noutăți din agricultură" nr. 10 va fi vizionat cu plăcere, spectatorii din satele noastre aflînd lucruri interesante de aflat și învățat.

RADU URSACHI

Biblioteca

Librăria „CARTEA PRIN POȘTĂ"

B-dul Schitu Măgureanu nr. 6, raionul Lenin — București

vă recomandă următoarele cărți apărute în Editura Agro-Silvică de Stat, pe care le puteți obține contra ramburs (plata se va face la primirea cărților):

Gh. Catrani și M. Dobrovici: Marcarea animalelor — 3,80 lei.

I. Angelescu și V. Temișan: Creșterea și folosirea boilor de muncă — 3,95 lei.

Gh. Ionescu-Sisești: Cultura porumbului — 10,60 lei.

N. A. Maisurian: Lucrări de laborator la fitotehnie (traducere din limba rusă) — 20,80 lei.

A. B. Salamov: Ameliorarea și producerea de sămînță la porumb (traducere din limba rusă) — 3,80 lei.

Ing. Gh. Timariu: Organizarea teritoriului întreprinderilor agricole socialiste — 6,20 lei.

x x x: Harnașamente — 2,00 lei.

E. A. Zamarin: Proiectarea construcțiilor hidrotehnice (traducere din limba rusă) — 13,50 lei.

Dr. N. Lunca: Tehnica însămînțărilor artificiale la animalele domestice — 7,25 lei.

N. Lupșe: Indigestiile la rumegătoare — 1,60 lei.

Dr. D. Andronicescu: Ghivecele nutritive — 1,75 lei.

Luna prieteniei ROMÎNO-SOVIETICE

Cum folosim experiența sovietică în domeniul nostru de cercetări

Inainte de 23 August 1944, multe din măsurile necesare pentru sporirea producției se cercetau in mod izolat, fără o concepție unitară asupra naturii lucrurilor și fenomenelor. Astfel, în domeniul culturii plantelor s-au elaborat foarte puține metode care să fie legate de condițiile specifice ale regiunilor agroclimatice sau de cerințele plantelor cultivate în aceste condiții.

Cunoașterea metodei de lucru și a realizărilor științei sovietice, bazate pe concepția materialist-dialectică, ne-a fost de un real folos în munca noastră de cercetare, care a devenit astfel mai productivă și mai folositoare agriculturii țării. Știința agricolă sovietică nu recunoaște existența unor metode agrotehnice valabile pentru toate zonele agricole și pentru toate timpurile. Ea caută să găsească metode specifice fiecărui caz în parte și inlătură cu curaj metodele învechite, în locul cărora introduce metode mai noi și mai bune.

Insușindu-și acest principiu, colaboratorii secției de fitotehnie din I.C.A.R. au studiat o serie de metode sovietice, pentru a vedea în ce măsură pot fi aplicate în condițiile țării noastre. Astfel, s-au luat în studiu, pe lingă metodele agrotehnice de bază aplicate în cultura plantelor agricole ca pregătirea terenului, lucrări de intreținere etc., și o serie de metode noi. Acestea din urmă se refereau fie la tehnica culturii unei plante sau a unei grupe de plante, fie la un procedeu nou de lucru în aplicarea unei măsuri generale.

Pentru introducerea în practica noastră agricolă a metodelor noi de semănat, au fost cercetate în cadrul secției de fitotehnie, semănatul în rinduri incrucișate și în rinduri dese. Aceste metode se aplică plantelor cu densitate mare la unitatea de suprafață, cum sînt cerealele păioase, inul etc. Pe baza rezultatelor obținute în experiențele executate care au arătat că se pot realiza sporuri de producție pînă la 14 la sută la semănatul în rînduri încrucișate și 17 la sută la cel în rinduri dese, s-au elaborat instrucțiuni de felul în care să fie aplicate aceste măsuri agrotehnice.

Semănatul în cuiburi așezate în pătrat la porumb, floarea-soarelui și cartofi, care este mult răspîndit in U.R.S.S., a fost studiat de asemenea la secția noastră. In urma datelor obținute, metoda a fost recomandată și a început să fie introdusă și in țara noastră cu rezultate bune in producție.

Semănatul unor plante de primăvară (cum sint griul și orzul de primăvară, ovăzul, floarea-soarelui etc.) in pragul și timpul iernii au la bază tot experiența sovietică. Rezultatele obținute au arătat că, pe lingă sporul de producție, care la griul de primăvară a ajuns pină la 30 la sută, s-a îmbunătățit mult și calitatea semințel.

Mărirea producției la plantele allogame (porumb, floarea-soarelui, secară etc.) prin înlăturarea cauzelor care împiedică fecundarea normală și în urma cărora se obțineau știuleți cu vîrful neacoperit de boabe, capitule cu seminte seci sau spice știrbe, a fost o preocupare de bază în munca noastră de cercetare. In rezolvarea ei, am căpătat un ajutor prețios prin aplicarea metodei sovietice de polenizare suplimentară artificială. Rezultatele au arătat că prin aplicarea acestei metode se pot obține sporuri pînă la 18 la sută la porumb și 30 la sută la floarea-soarelui. Pe lingă sporirea producției, s-a obținut și îmbunătățirea calității semințel, prin mărirea greutății a 1.000 de boabe și a conținutului in ulei și proteină.

In vederea înlăturării degenerării cartofului, s-a studiat plantarea cartofului în vară, metodă prin care se obțin tuberculi mari și sănătoși, foarte buni pentru sămință.

De asemenea, s-a mai studiat stabilirea condițiilor de aplicare în țara noastră a iarovizării tuberculilor de cartofi pentru plantările de primăvară, inrădăcinarea tuberculilor iarovizați în mediu umed după ce aceștia au fost tratați cu diferite soluții nutritive, precum și mulcirea culturilor de cartofi cu diferite materiale (paie, pleavă, gunoi etc). in culturi de primăvară și vară.

Tot in privința culturii cartofului, pe baza documentației sovietice s-au experimentat metodele de obținere a două recolte pe an, prin tratarea tuberculilor cu diferite substanțe, ca thioureea, thiocianatul de potasiu etc. Prin aplicarea acestei metode, s-a găsit metoda inmulțirii rapide a cartofului din soiurile raionate, obținindu-se în același timp o mărire a producției cu 19 la sută față de tuberculii proveniți din plantări obișnuite de primăvară.

In domeniul fiziologiei plantelor, s-au efectuat o serie de cercetări in legătură cu iarovizarea plantelor agricole, studiul stadiului de lumină etc.

Activitatea oamenilor de știință sovietici în producție și modul în care ei colaborează cu colhoznicii pentru a-i ajuta în verificarea și aplicarea descoperirilor științifice în mărirea producției ne-au fost de asemenea de un mare ajutor.

Acum, majoritatea colaboratorilor secției noastre, paralel cu munca de cercetare sint angrenați în munca de ajutorare a producției, acțiune care se duce în colaborare cu Ministerul Agriculturii și Ministerul Gospodăriilor Agricole de Stat.

Trebuie să mai menționez că o mare importanță au avut și legăturile personale stabilite intre colaboratorii secției și cercetătorii sovietici. De altfel, unii dintre colaboratori au studiat sau studiază încă în institutele de cercetări sovietice, fapt care pentru noi prezintă o mare importanță

Cunoașterea modului de lucru al oamenilor de știință sovietici, precum și a rezultatelor obținute ne ajută intr-o măsură foarte însemnată atit la ridicarea producției, cit și la indicarea unor căi noi de cercetare în domeniul agriculturii.

Prof. dr. GH. VALUȚA
directorul secției de agrotehnică specială din Institutul de cercetări agronomice al Academiei R.P.R.

Manifestări culturale în satele patriei

● In cele mai multe comune ale raionului Negrești, regiunea Iași, cercurile sătești A.R.L.U.S., desfășoară o bogată activitate. Cu prilejul Lunii prieteniei romîno-sovietice, ele au organizat interesante manifestări culturale, la care au participat în total un număr de peste 7.500 de țărani muncitori.

Așa, spre exemplu, la adunarea care a avut loc în sala căminului cultural din comuna Tibănești, colectivistul Constantin Vornicu, președinte al cercului local A.R.L.U.S., a vorbit despre felul în care se aplică în gospodăria colectivă metodele sovietice de lucrare a pămîntului și despre rezultatele bune ce se obțin.

In comuna Todirești, s-a ținut o conferință cu tema „Prietenia romîno-sovietică, prietenie de nezdruncinat". După terminarea conferinței, țăranii muncitori au vizitat expoziția agricolă în care au fost expuse mostre de plante îngrijite după metodele agrotehnice sovietice.

● Țăranii muncitori din comuna Negoiu, raionul Băilești, regiunea Craiova, au avut prilejul să asiste zilele acestea la o frumoasă serbare inchinată prieteniei romîno-sovietice organizată la căminul cultural de către tinerii din această comună. Cu acest prilej, ei au hotărît ca în cinstea Lunii prieteniei romîno-sovietice să inaugureze, pînă cel mai tirziu la data de 7 Noiembrie, cooperativa agricolă de producție cu rentă, pentru care au strîns deja un număr însemnat de cereri.

Intr-unul din laboratoarele Institutului de Cercetări agronomice tov. V. N. Stoletov, conducătorul delegației sovietice care ne-a vizitat țara, răspunde la citeva intrebări puse de cercetătorii romîni.

FOILETON

Intre sosirea și plecarea trenului

Au început să mijească zorile. La baza de recepție Clejani au și sosit primele convoaie. Țăranii muncitori veniți din comunele Bucșani, Malu Spart, Mîrșa și Crevedia, ar dori să-și predea cotele de porumb și floarea-soarelui cît mai curînd și să se întoarcă în satele lor. Sînt doar atîtea de făcut acum pe ogoare. Ploicica bună căzută săptămîna trecută a făcut cîmpul numai bun de însămînțat.

— Barem de nu ne-am pierde prea multă vreme pe aici, spune Dumitru Sandu, un țăran individual, apropiindu-se de ușa laboratorului, pe care stă lipit un „Aviz important": „Recepționarea produselor se face între orele 5 dimineața — 9 seara". Dumitru Sandu il citește cu glas tare minunîndu-se.

— Păi, acu' or fi ceasurile șapte, spuse, nu mai puțin mirat, un colectivist din Ogrezeni.

— Ei, dar mult mai intîrzie tovarășii ăștia! Ce facem?

— Ce să facem? Așteptăm, mai spuse unul, cu năduf.

— Pe la nouă dacă o începe treaba aici. Știu eu, că am mai fost, le dădu „explicații" Dumitru Sandu. Că șeful bazei pleacă în fiecare seară la București și se întoarce cu personalul de opt și jumătate. Alt tren mai de dimineață nu-i. Așa că, vedeți...

Și cum vă spuneam, oamenii așteptau. Lungă și grea e așteptarea. Clipele se scurgeau încet, încet... Căruțele se adunaseră cu zecile, de nici nu mai aveau unde să tragă.

Deodată, se auzi un șuierat de tren și oamenii răsuflară.

— Vine! strigă cu bucurie cineva.

Și în timp ce, din personalul de București, cobora fără grabă tov. Dionisie Stanciu, șeful bazei, dinspre sat venea, gifiind mai tare ca locomotiva, contabilul Ilie Iancu, însoțit de laborant. Acesta din urmă se grăbea să deschidă laboratorul. Deh! Sosea șeful și trebuia să-i găsească în plină activitate.

Și treaba începu. Cînd? Cu aproape patru ceasuri mai tîrziu. „Barem de-ar merge acum cum trebuie", își spuneau oamenii. Aș, ți-ai găsit. Păi ce, mai avea timp laborantul să stea să facă analiza fiecărui produs în parte, așa cum scrie în instrucțiuni? In jurul lui se îngrămădiseră doar puzderie de oameni. Noroc că-i om descurcăreț, laborantul ăsta. Are o metodă proprie: analiză „din ochi". Știți cum vine asta? Simplu. Cetățeanul trage în fața rampei de descărcare căruța plină cu porumb, laborantul se uită fix la sacii cu produse ai cetățeanului și... gata! A și aflat ce umiditate are porumbul! E mai ușor așa, nu uzezi nici aparatele Vlagomer, merge și mai repede și...

Ceasurile zboară repede, ca vintul. A sosit prînzul. Șefului bazei i se face foame.

— Pauză pentru masă! anunță el, închizînd baza. Iar oamenii, ce să facă? Așteaptă. Doar s-au obișnuit cu așteptatul.

— Atenție, se întoarce șeful de la masă! freamătă prin mulțime un zvon.

Activitatea reîncepe. Păcat ca pentru prea puțină vreme. De ce? Tot trenul, bată-l vina! Fiindcă, deși pînă la ora 9 seara ar mai fi multe ceasuri de lucru, trenul spre București, cu care tovarășul șef trebuie să se întoarcă la domiciliu, pleacă... la ora 5 după-amiază.

Oamenii dau din umeri. Se uită lung după „navetistul" ce s-a și cățărat pe scara vagonului. N-ar fi atît de necăjiți dacă n-ar fi văzut că o dată cu șeful au dispărut ca prin farmec și contabilul, și magazionerul, și toți ceilalți lucrători ai bazei.

Cîțiva dintre țărani își iau inima în dinți și, apropiindu-se de scara vagonului, il întreabă pe tov. Dionisie:

— Dar cu noi ce faceți? Am adus cotele. Avem de însămînțat...

— Mîine, mîine, răspunde navetistul tuturor celor care încearcă să-l rețină.

— Și noi am avea de vorbit ceva cu dumneata, se amestecă în vorbă doi tovarăși cu serviete la subsuoară, care au răsărit ca din pămînt.

— Mîine, mîine, se apără ca de muște călătorul grăbit.

Contabilul bazei se apropie însă tiptil de șef și ii șoptește speriat:

— Controlul C.R.R.-ului!

Trenul tocmai își luase vînt, cînd tov Dionisie a sărit înapoi pe peron.

— Aoleu, cu dumneavoastră stau de vorbă imediat...

Șeful bazei din Clejani s-a uitat cu jind după tren și a rămas să explice revizorului contabil și dispecerului de la C.R.R. București cit de „bine" și-a organizat el munca. Au fost însă și unele lucruri pe care n-a știut să le explice. De pildă, de ce a avut de plătit locații pentru vagoane neîncărcate la timp, de ce evidența scriptică nu e la zi, de ce reține la bază atît de mult timp pe producătorii care aduc cotele și așa mai departe...

Pînă acum, țăranii muncitori care aduceau produsele la baza din Clejani erau nevoiți să aștepte trenul. Acum așteaptă încă ceva... Așteaptă ca Dionisie Stancu și Ilie Iancu să fie înlocuiți cu niște oameni care să-și facă serviciul așa cum se cere.

M. VOINEA

Sfatul zootehnistului

FOLOSIREA CARTOFILOR MURAȚI ÎN HRANA ANIMALELOR

In țara noastră, cartofii sînt folosiți în hrana animalelor îndeosebi în Ardeal, Bucovina și regiunile de deal, unde porumbul și orzul dau producții scăzute la hectar. Importanța lor în alimentația animalelor este destul de mare, cartofii contribuind la consolidarea bazei furajere.

Cartoful este un nutreț suculent valoros ce conține cantități mari de hidrați de carbon, amidon 19—22 la sută; conținutul în celuloză este mic, sub unu la sută, fapt important, deoarece porcii digeră greu celuloza. De obicei, cartofii se folosesc în alimentația porcilor, păsărilor și mai puțin în hrana oilor și a taurinelor. Cartofii se pot folosi sub formă fiartă sau murată, insilozată. Prin murarea cartofilor opăriți, pierderile în greutate se pot reduce pînă la 3,4 la sută, iar în substanță uscată, pînă la 5—8 la sută. Pierderile prin murarea cartofilor cruzi sînt de peste 7 la sută. Deci, prin metoda însilozării, se reduc pierderile în greutate și în substanțe nutritive și se oprește alterarea progresivă a cartofilor, aceștia putîndu-se folosi în orice anotimp.

Oricare ar fi metoda de murare, cartofii trebuie în prealabil bine spălați. Cartofii cruzi se toacă cu tocătoarea, se introduc în groapă și se presează cu maiul sau cu picioarele. Pe fundul gropii se pune un strat izolator de pleavă de 15—20 cm. grosime. De regulă, cartofii care se însilozează se pot amesteca cu diferite nutrețuri vitaminoase, în proporție de 20—30 la sută, ca morcovi, dovleci și știuleți de porumb, care se toacă o dată cu cartofii, și cu nutrețuri fibroase în proporție de 5—10 la sută, ca pleavă și făină de leguminoase.

Nutrețul murat obținut din cartofii cruzi se dă numai în hrana rumegătoarelor — bovine și oi. Cartofii opăriți și însilozați se folosesc îndeosebi în hrana porcilor și a păsărilor.

După opărire, cartofii se așază în groapă și se presează bine. Gropile umplute se acoperă cu un capac de lemn sau carton gudronat, iar deasupra se pune un strat de lut gros de 60 cm. Cartofii pot fi însilozați și în gropi cimentate sau căptușite cu scînduri sau în silozuri special construite. Se recomandă și murarea cartofilor opăriți în amestec cu morcovi sau otavă de lucernă sau trifoi, deoarece în acest fel se completează valoarea vitaminică a cartofilor.

Prin experiențele făcute de I.C.Z. la stațiunea Bonțida-Cluj, unde s-a folosit în hrana porcilor în vîrstă de 6 luni siloz de cartofi mărunți și opăriți, în cantitate de 4 pînă la 6 kg pe zi per cap de animal, s-a constatat că se pot înlocui furajele concentrate în proporție de 40—50 la sută în rația zilnică, obținîndu-se în acest fel un spor în greutate cu 19 la sută mai mare decît sporul obținut la porcii hrăniți numai cu nutrețuri concentrate.

Hrănirea porcilor cu cartofi murați se poate face și în timpul verii, deoarece căldura nu influențează în rău calitatea nutrețului murat. Murarea cartofilor este un mijloc sigur de păstrare, iar îngrășarea porcilor se poate face în tot timpul anului cu cartofi murați.

Se recomandă a se da următoarele rații zilnice de cartofi pe cap de animal: vaci — 15—20 kg; oi — 1,500 kg; porci pentru îngrășat 8—12 kg.

In regiunile producătoare de cartofi din țara noastră, murarea cartofilor pentru creșterea și îngrășarea porcilor trebuie să fie folosită cît mai mult, deoarece hrănirea cu cartofi murați este mai rentabilă decît hrănirea exclusivă cu concentrate. Astfel, într-o regiune de deal producătoare de cartofi, de pe un hectar cultivat cu această plantă se pot obține în medie 15.000 kg de cartofi, care conțin 4.500 de unități nutritive, în timp ce de pe un hectar cultivat cu porumb se obțin 2.000 kg de boabe, care conțin numai 2.600 de unități nutritive.

Ing. LUXIȚA LIPAN

Condiții bune, organizare proastă

Condițiile de climă din toamna aceasta au fost deosebit de grele și în raionul Videle. Seceta prelungită pînă în ultimele săptămîni a împiedicat executarea arăturilor și însămînțărilor într-un ritm corespunzător posibilităților existente în comunele și satele acestui raion; în ceea ce privește calitatea lucrărilor, se poate spune că și aceasta a lăsat într-o oarecare măsură de dorit. Pînă la data de 8 octombrie, din 27.250 ha. destinat culturilor de toamnă, pe întreg raionul se araseră 4.809 ha, din care 467 ha au fost însămînțate. După cum se vede, deși timpul era destul de înaintat, nu se realizase decît 1,6 la sută din planul de însămînțări.

Se pune o întrebare firească: rămînerea în urmă se datorește numai condițiilor nefavorabile în care s-au desfășurat lucrările, ori și alte cauze? Răspunsul îl dau înseși faptele. In raionul Videle, există gospodării colective ca cea din Purani, precum și o serie de comune, cum ar fi Clejani, Mereni, Babele și altele, care, printr-o bună organizare a muncii și prin folosirea chibzuită a atelajelor, au reușit să înfrîngă greutățile pricinuite de secetă și au însămînțat însemnate suprafețe. Mulți țărani muncitori, ca Anghel și Vasile Dragnea, Constantin Bobe, etc., din satul Fotăchești, care și-au dat osteneala să însămînțeze în această perioadă, au acum ogoarele înverzite de grîul ce a și răsărit.

Că întîrzierea lucrărilor agricole de toamnă în raionul Videle nu a fost determinată numai de timpul neprielnic, iese în evidență cu și mai multă tărie, dacă analizăm felul cum se desfășoară aceste munci acum, în urma ploilor care au căzut din abundență în zilele de 9-11 octombrie. Se știe că, în urma acestor ploi, solul a fost umezit pînă la o adîncime de peste 20 cm., ceea ce permite ca atît lucrările de pregătire a solului, cît și însămînțările, să se execute și repede, și bine. In aceste condiții, cu forțele de lucru existente în raion, (7.212 atelaje și 100 de tractoare) se putea realiza o viteză zilnică de lucru de 2.900 ha. Aceasta înseamnă că între 12-18 octombrie s-ar fi putut însămînța o suprafață de peste 17.000 ha. Din datele existente la raion, reiese însă că în această perioadă s-au semănat doar 6.735 ha., lucrîndu-se cu o viteză medie zilnică de abia 38,7 la sută.

Faptele vorbesc de la sine

Cum se explică ritmul neîngăduit de încet în care se desfășoară însămînțările în raionul Videle? In primul rînd, trebuie arătat că o piedică serioasă în realizarea unei viteze de lucru pe măsura posibilităților existente o constitue lipsa de preocupare pentru condiționarea și tratarea din vreme a semințelor. Astfel, din cele 4.246 tone de sămînță necesară pentru însămînțarea întregii suprafețe, pînă în prezent au fost condiționate abia 1.078 tone. In această situație, nu e de mirare că mulți producători agricoli din satele și comunele raionului își pierd acum zile întregi, așteptînd rîndul la centrele de condiționat, în loc să fie pe cîmp, la însămînțat. E lesne de înțeles că, dacă această operație, cît și schimbul de sămînță, ar fi fost mai bine organizate în timpul secetei, ele s-ar fi putut termina din vreme, încît acum timpul prielnic se putea folosi exclusiv pentru executarea semănatului.

O altă pricină datorită căreia muncile agricole de toamnă în raionul Videle sînt peste măsură de întîrziate, o constituie folosirea nerațională a forței de lucru de care dispun cele 22 de comune. Recoltatul culturilor tîrzii a fost în întregime terminat încă înainte de căderea ploilor. Ar fi fost firesc, deci, ca toate atelajele și brațele de muncă să fie folosite cu maximum de randament la însămînțări și la pregătirea porumbiștilor în vederea semănatului. Or, în multe comune, printre care Coșoaia, Preajba, Gratia, Sirbeni și altele, unde nu s-a realizat decît între 10-15 la sută din planul însămînțărilor o mare parte din atelaje mai mult stau, decît lucrează.

Nici cele două S.M.T-uri care deservesc raionul Videle n-au contribuit pe măsura posibilităților la desfășurarea în bune condiții a campaniei de toamnă. Pînă la data de 8 octombrie, în cele 7 gospodării colective din raion fuseseră însămînțate abia 3 ha, iar pînă la 18 octombrie, 159 ha. Aceste slabe realizări se datoresc faptului că multe din tractoarele S.M.T-urilor au căzut în brazdă. Astfel, în comunele Blejești, Cozmești și Siliștea, tractoarele de la S.M.T. Videle nu au funcționat zile în șir din cauza defecțiunilor tehnice ivite la motoarele „reparate" de curînd la centrul mecanic. De asemenea, din cele 20 de semănători pe care le are stațiunea numai 10 funcționează, restul fiind defecte. Nici S.M.T. Anghelești nu se poate lăuda cu realizări mai bune în această campanie. E de ajuns să amintim că la gospodăria colectivă din comuna Rușii lui Asan, colectiviștii sînt obligați să-și însămînțeze ogoarele cu forțe proprii, deoarece tractoarele brigăzii trimise aici se defectează mereu. In aceeași situație se află și întovărășiții din comuna Coșoaia, care după ce au așteptat o bună bucată de timp tractoarele promise de conducerea stațiunii, se văd nevoiți să însămînțeze cu atelajele.

Din cele spuse pînă acum, rezultă că în raionul Videle s-ar fi putut însămînța mai mult dacă ar fi existat o preocupare mai susținută din partea organelor agricole de la raion și comune, în aceea ce privește organizarea și îndrumarea concretă a muncii în cadrul punctelor agricole, comunelor și satelor. Aceasta se impunea cu atît mai mult, cu cît în anul acesta condițiile de lucru au fost mai grele decît în alți ani. Printr-un control mai temeinic, secția agricolă ar fi reușit să-i ajute pe șefii punctelor agricole din Gratia și Preajba (ing. agronom Constantin Jija și tehnician agronom Petre Sendea) să îndrume cu mai mult simț de răspundere lucrările de însămînțări, astfel încît comunele din raza de activitate a acestor puncte să nu mai fie în situația de a tărăgăna de azi pe mîine executarea acestor lucrări. Fiind în permanență pe cîmp, în mijlocul țăranilor muncitori, unii tehnicieni au urmărit cu cea mai mare atenție ca însămînțările să se execute nu numai repede, ci și la un nivel agrotehnic superior. In această privință, trebuie să relevăm seriozitatea cu care își îndeplinesc sarcinile inginerul agronom Dumitru Borcan și agentul agricol Gheorghe Drăgan din comuna Videle, care controlează zilnic cantitatea de sămînță ce se dă la hectar, adîncimea de semănat etc., dînd totodată țăranilor muncitori îndrumările cuvenite.

Măsuri ce se impun cu toată tăria

Sîntem la sfîrșitul epocii optime pentru executarea însămînțărilor de toamnă. Vremea frumoasă permite executarea lucrărilor în cele mai bune condiții. Totuși, de la o zi la alta, ea se poate schimba. Acest lucru nu trebuie pierdut nici un moment din vedere. De aceea, oamenii muncii de pe ogoarele raionului Videle nu trebuie să precupețească nici un efort pentru intensificarea ritmului de însămînțări. In acest scop, este nevoie ca centrele de condiționare și tratare a semințelor să funcționeze neîntrerupt și cu toată capacitatea de lucru. O grijă deosebită trebuie acordată în aceste zile mobilizării tuturor atelajelor și brațelor de muncă, pentru a realiza și chiar depăși viteza zilnică de lucru planificată. Pentru aceasta, e necesar ca timpul prielnic să fie folosit la maximum, lucrîndu-se din zori și pînă noaptea.

S.M.T-urile au datoria să organizeze pe toate tractoarele lucrul în două schimburi, recuperînd astfel timpul irosit pînă acum și terminînd cît mai grabnic lucrările contractate cu unitățile deservite. Cu mai multă operativitate trebuie acționat în aceste zile și la remedierea defecțiunilor ivite în funcționarea tractoarelor și mașinilor agricole, prin stabilirea unor itinerarii de deplasare mai judicioase pentru atelierele mobile și echipele volante de reparații.

In goana după terminarea grabnică a însămînțărilor, nu trebuie uitată nici un moment calitatea lucrărilor executate. Inginerii și tehnicienii agronomi de la raion, puncte agricole și comune au sarcina să îndrume concret, la fața locului, fiecare lucrare în parte, pentru ca aceasta să fie efectuată conform cerințelor agrotehnicii. Deosebit de alți ani, pe cele mai mari suprafețe semănatul se execută imediat după arat. In această situație, țăranii muncitori trebuie îndrumați cum să procedeze mai bine, în funcție de condițiile locale, în special în ce privește pregătirea terenului.

Luînd de urgență toate măsurile ce se impun în situația de față, în raionul Videle se vor crea condiții pentru terminarea în cel mult o săptămînă a însămînțărilor din toamna aceasta.

GH. LEU și I. LEȘEANU

O gospodărie colectivă care-și dezvoltă multilateral producția

La sfîrșitul anului trecut, în gospodăria agricolă colectivă din co- muna Ciobanu, raionul Hîrșova, rau doar 93 familii de țărani mun- itori care munceau în comun 600 a de teren arabil. In prezent, în a- eastă gospodărie colectivă sînt 447 amilii cu o suprafață de 1.898 ha. e teren arabil.

Intrarea în masă a țăranilor mun- itori în gospodăria colectivă și leci sporirea numărului brațelor de nuncă a făcut ca această gospodă- ie colectivă să dezvolte ramuri de roducție care aduc colectiviștilor veniturí însemnate. Astfel, colecti- iștii din comuna Ciobanu au cul- ivat anul acesta pentru prima dată 0 ha. cu orez, de la care au reali- at un venit de 100.000 lei. Tot a- ul acesta ei și-au cumpărat 18 tupi de albine de la care au obți- ut și valorificat 267 kg miere.

Bălțile din delta Dunării care se ntind pînă la marginile comunei înt bogate în pește. Creșterea nu- mărului brațelor de muncă a făcut osibilă organizarea în gospodăria olectivă a unei brigăzi piscicole. De la sfîrșitul lunii septembrie 20 le colectiviști pricepuți se ocupă xclusiv cu pescuitul; ei au adus gospodăriei colective pînă la sfîr- itul primei decade a lunii octom- rie un venit de peste 22.000 lei.

Pe coastele dealurilor din peri- metrul gospodăriei, colectiviștii din Ciobanu au plantat în acest an încă ha cu pomi fructiferi; ei au în rezent o livadă de 11 ha. și o vie le 84 ha. din care 52 ha. de vie pe od. In toamna aceasta colectiviștii, prijiniți de S.M.T.-ul din Hîrșo- a, vor pregăti terenul pentru ca în nul viitor să planteze încă 15 ha. u viță nobilă.

Planul de dezvoltare a acestei gospodării colective prevede ca la nul suprafața cultivată cu orez să rească cu încă 20 ha, numărul stu- ilor de albine să sporească pînă la 2, numărul păsărilor și al porcilor ă crească de 3 ori față de anul a- esta, numărul oilor cu încă 500 și ă cumpere 20 de vaci de rasă. De semenea un accent deosebit se pu- e pe dezvoltarea și întărirea sec- orului piscicol.

Veniturile frumoase realizate în cest an de colectiviștii din Cioba- u în urma dezvoltării ramurilor de roducție aducătoare de mari veni- uri au făcut să sporească fondul e bază al gospodăriei colective cu irca 72.000 lei. Totodată au crescut i veniturile primite de colectiviști entru zilele-muncă efectuate. Anul cesta, deși timpul a fost mai puțin avorabil dezvoltării culturilor, va- oarea zilei-muncă este cu peste 3 ei mai mare decît anul trecut.

O dată cu executarea celorlalte lucrări agricole de toamnă, colectiviștii din comuna Borș, regiunea Oradea, grăbesc și recoltarea sfeclei furajere.

In fotografie: tinere colectiviste lucrînd la scosul și decoletatul sfeclei furajere.

Posibilități asemănătoare, recolte diferite

De curînd am fost prin Măstacăn și Vad, sate care aparțin comunei Dragomirești, raionul Piatra Neamț. In fiecare din aceste două sate, aflate la o distanță de numai 3 km unul de altul, există de aproape 4 ani cîte o întovărășire agricolă.

In timpul scurt cît am stat în mijlocul țăranilor întovărășiți din Măstacăn și Vad, mi-am notat în carnetul de reporter diferite cifre, nume, impresii. Răsfoindu-l, privirea mi s-a oprit asupra unor cifre: 1.864 kg de griu, 1.800 kg de orz, 2.100 kg de porumb, 1.200 kg de floarea-soarelui. Sînt recoltele medii la hectar obținute în acest an de întovărășiții din Măstacăn. Alături, pe aceeași pagină, alte cifre: 1.050 kg de griu, 1.550 kg de orz, 1.400 kg de porumb; ele arată recoltele strînse de întovărășiții din Vad. După cum se vede, acestea din urmă sînt cu mult mai reduse.

Secretul recoltelor mari...

Oricine e îndreptățit să-și pună întrebarea: cărui fapt se datoresc aceste deosebiri? Că doar amîndouă întovărășirile au cam același număr de membri și atelaje, pămîntul — cu o foarte mică diferență — e la fel de roditor, iar cît privește condițiile de climă, nimeni n-ar putea spune că pe tarlalele uneia dintre întovărășiri ar fi plouat mai din belșug. Țăranii muncitori din satele vecine susțin însă că întovărășiții din Măstacăn sînt mai harnici și mai pricepuți în ale plugăriei decît cei din Vad. Și nu greșesc cînd o spun. Intr-adevăr, faptele dovedesc că întovărășiții din Măstacăn se străduiesc să tragă toate foloasele pe care le oferă munca unită, făcută pe tarlale de teren întinse, fără haturi, și cu ajutorul tractoarelor și mașinilor puse la îndemînă de S.M.T. Ei execută în comun un număr mare de lucrări agricole. Și nu muncesc la întîmplare, ci potrivit unui plan de lucru bine chibzuit. Dar ceea ce este mai important este faptul că întovărășiții din Măstacăn acordă mare atenție metodelor agrotehnice, aplicîndu-le cu pricepere. Știința agrotehnică le este un aliat de nădejde în lupta împotriva capriciilor naturii. Și în ciuda condițiilor de climă, neprielnice, oamenii au smuls pămîntului recolte bune. Intovărășiților din Măstacăn nu le este indiferent în ce fel de teren, cînd și cum seamănă diferitele culturi. Toamna trecută, de pildă, urmînd sfatul tehnicienilor agronomi, ei au semănat griul cu mașina în rînduri dese, în teren arat adînc cu tractorul, bine mărunțit și îngrășat. Griul fiind semănat la timp (în zilele de 18 și 19 octombrie), plantele au răsărit uniform, au intrat în iarnă viguroase și bine înfrățite, iar ca urmare, au rezistat la gerul iernii. In primăvară, semănăturile au fost grăpate ori de cîte ori pămîntul a prins scoarță, iar pe parcelele unde plantele erau „descălțate" sau slăbite, s-a trecut cu tăvălugul, împrăștiindu-se îngrășăminte.

Aceeași atenție au acordat-o întovărășiții din Măstacăn executării lucrărilor la culturile de porumb și floarea-soarelui.

Intovărășiții din Măstacăn țin cu tot dinadinsul să culeagă și la anul recolte cît mai bogate. De aceea, ei au dat zor cu strînsul recoltei de porumb și floarea-soarelui.

Intre timp, întovărășiții și-au asigurat sămînța de griu pe care au triorat-o și au tratat-o cu abavit. In răstimp de numai 3 zile, ei au reușit să termine însămînțarea griului.

Cînd agrotehnica este neglijată

La întovărășiții din Vad, regulile agrotehnice nu se bucură de mare cinste. Aici se mai practică încă unele metode înapoiate, învechite, de lucrare a pămîntului, moștenite din bătrîni. Anul trecut, la această întovărășire arătura pentru însămînțatul griului s-a executat numai cu cîteva zile înainte de semănat. Aceasta, din cauză că întovărășiții au întîrziat peste măsură recoltatul porumbului. Arătura nefiind tăvălugită, pămîntul a rămas afînat, neputînd menține umezeala. Pusă într-un astfel de teren, sămînța n-a avut asigurate condiții prielnice de încolțire și răsărire. Nici semănatul n-a fost făcut la timpul optim pe întreg terenul. Pe unele parcele, cum sînt cele de la punctul denumit Cornea, griul a fost semănat cu mare întîrziere (cînd cel semănat la vreme pe parcela Minjești răsărise). Griul semănat tîrziu a intrat slab în iarnă, neavînd dezvoltat sistemul radicular. Din această cauză, plantele n-au avut rezistența necesară și au ieșit slăbite din iarnă.

Primăvara, semănăturile aflate în asemenea situație, ar fi trebuit să fie tăvălugite pe unele parcele, iar pe altele, grăpate. Aceste lucrări importante recomandate de știința agrotehnică nu s-au făcut, după cum nu s-a făcut nici plivitul, iar în ce privește recoltatul, acesta s-a executat, de asemenea, cu întîrziere.

Nici în campania agricolă din toamna aceasta, întovărășiții din Vad nu s-au străduit să facă însămînțările potrivit recomandărilor agrotehnice. Semănatul griului a fost întîrziat din cauză că întovărășiții n-au eliberat repede terenurile cultivate cu porumb, spre a putea fi arate și pregătite în vederea însămînțatului.

Care sînt cauzele pentru care întovărășirea din Vad nu izbutește să culeagă recolte pe măsura posibilităților ce le are? Una din aceste cauze constă în faptul că țăranii muncitori de aici și-au adus în întovărășire doar o mică parte din terenul pe care-l posedă. Avînd în gospodăria individuală cea mai mare parte a pămîntului, întovărășiții caută să-l lucreze mai întîi pe acesta, neglijînd astfel lucrările ce se cer a fi făcute pe terenul adus în întovărășire. Așa se explică de ce pe terenurile comasate, întovărășiții n-au mai cărat nici un car de bălegar putred de grajd, pentru menținerea și sporirea fertilității solului.

Pentru lipsurile existente în activitatea organizatorică și în cultivarea pămîntului, o mare vină o poartă S.M.T. Ștefan cel Mare. Inginerii agronomi și mecanizatorii acestei stațiuni nu acordă întovărășiților suficient sprijin organizatoric și îndrumarea agrotehnică necesară. Deosebit de grav este faptul că în unele campanii, tractoriștii S.M.T.-ului Ștefan cel Mare execută pe tarlalele întovărășirii lucrări de proastă calitate și cu mare întîrziere. In toamna trecută, de pildă, ei au făcut arături bolovănoase, iar griul l-au semănat cu o semănătoare defectă, care n-a îngropat sămînța la adîncimea necesară.

Există oare posibilități ca în întovărășirea agricolă din satul Vad să fie aplicată o agrotehnică corespunzătoare la toate lucrările și să se obțină astfel recolte mari? Fără îndoială că da. Este însă nevoie ca această întovărășire să fie sprijinită și îndrumată concret de către inginerii și tehnicienii agronomi în problemele noi ale organizării și gospodăririi producției. Inainte de orice, organele de stat și agricole au datoria să ducă o intensă muncă de lămurire în rîndul întovărășiților, spre a-i convinge de foloasele pe care le-ar avea aducîndu-și în întovărășire tot pămîntul. In comun, țăranii muncitori își vor putea lucra pămîntul mai ușor și mai bine cu ajutorul mijloacelor mecanizate, vor putea folosi complet atelajele și brațele de muncă, obținînd astfel recolte și venituri mari.

Totodată, este necesar ca întovărășiții să fie ajutați să-și îmbunătățească organizarea muncii în comun, să respecte prevederile statutului-model.

N. IANCU

Vizita unei delegații de specialiști iugoslavi din domeniul silviculturii și industriei lemnului

In cursul zilei de vineri delegația de specialiști iugoslavi din domeniul silviculturii și industriei lemnului care se află în țara noastră a vizitat fabrica de placaje și furnire din Rîmnicu Vîlcea. Oaspeții iugoslavi s-au întreținut îndeaproape cu inginerii și muncitorii fabricii, interesîndu-se de procedeele utilizate de ei pentru conservarea buștenilor, de sortimentele de placaje și furnire pe care le produc. Profesorul Milutin Knejevici de la Facultatea de silvicultură din Belgrad a felicitat colectivul de muncă al întreprinderii pentru calitatea produselor realizate. In același timp oaspetele iugoslav a făcut o demonstrație practică de croire mai rațională a miezurilor din scîndura pentru panele.

In aceeași zi delegația iugoslavă a cercetat pe teren, la pădurea Coranul, procedeul folosit de muncitorii de la Direcția silvică Pitești pentru regenerarea pe cale naturală a 250 ha de pădure. Acest procedeu a fost mult apreciat de specialiștii iugoslavi.

Recoltatul sfeclei de zahăr se apropie de sfîrșit

In ultimele zile ritmul la recoltarea sfeclei de zahăr a fost intensificat în întreaga țară. Pînă la 17 octombrie s-a strîns sfecla de zahăr de pe 74,3 la sută din suprafața cultivată. Regiunea Ploești a terminat recoltarea sfeclei de zahăr. Avansate sînt regiunile Baia Mare, care a realizat 95,7 la sută, Pitești 94,5 la sută, Iași 80,4 la sută, Oradea 79,4 la sută, Bacău 79 la sută, Timișoara 78,9 la sută, Craiova 77 la sută, Cluj 74,3 la sută, iar celelalte regiuni, în afară de Constanța care este mult rămasă în urmă, au un procent de îndeplinire a planului de 60 pînă la 71 la sută.

Anul acesta recoltarea sfeclei de zahăr se face în condiții superioare anilor precedenți. Pe lîngă mașinile de recoltat, mai ales în regiunile Ploești, Craiova și altele, se folosesc foarte mult plugurile speciale de recoltat sfeclă de zahăr.

In unele regiuni în acest an suprafețele cultivate cu sfeclă de zahăr au fost extinse. Astfel în regiunea Bacău au fost cultivate cu 4.500 ha mai mult decît anul trecut, în regiunea Oradea cu 4.000 ha, în Timișoara cu 8.000 ha etc.

Alegerea celor mai bune terenuri pentru cultivarea sfeclei de zahăr, creșterea cu peste 30.000 ha a suprafețelor lucrate cu mijloace mecanizate și incorporarea de îngrășăminte chimice și naturale pe mai mult de 60 la sută din întreaga suprafață cultivată au făcut ca producția, în ciuda secetei din unele regiuni, să fie în general bună.

Sectorul zootehnic, o mîndrie a colectiviștilor

La o margine a comunei Bonțida, regiunea Cluj, nu departe de locul unde se află un fost castel boieresc, se înalță astăzi construcțiile gospodărești ale colectiviștilor din localitate.

In preajma adăposturilor de animale, se văd de departe zeci de șire de fîn clădite cu grijă. Aici sînt strînse peste 56 de vagoane de fîn natural, trifoi, borceag etc.

Alături, în apropierea grajdurilor, colectiviștii au construit un siloz sistematic, cu pereții proaspăt văruiți, pentru însilozarea frunzelor și coletelor de sfeclă, în amestec cu porumb tocat. De acum, colectiviștii au o bogată experiență în însilozarea furajelor. Anul trecut ei au însilozat 10 vagoane de porumb și rezultatele bune obținute prin sporirea producției animalelor hrănite cu nutreț însilozat îi îndeamnă să însilozeze anul acesta o cantitate și mai mare.

Deosebit de aceste furaje, în gospodărie se mai produc anual sute de tone de paie, coceni, pleavă etc., care de asemenea vor fi folosite în hrana animalelor. Intr-adevăr, a preface în lapte și carne asemenea cantități de produse secundare ale culturilor agricole este o cale sigură de sporire a rentabilității și de reducere a prețului de cost al produselor.

Acest lucru l-au înțeles colectiviștii, de vreme ce au început încă de pe acum să pregătească aceste furaje, pentru a fi consumate mai bine de către animale.

Colectiviștii din Bonțida văd în sectorul lor zootehnic unul din principalele izvoare de venituri. Și acest lucru nu-i de loc întîmplător. Anul trecut, bunăoară, din totalul veniturilor bănești ale gospodăriei, aproape o treime au provenit din sectorul zootehnic.

La sfîrșitul anului trecut, cînd s-a făcut bilanțul realizărilor obținute, colectiviștii au hotărît să facă un nou pas înainte. Ei nu se puteau mulțumi numai cu 1715 l. de lapte pe cap de vacă furajată. Aplicînd întocmai prevederile Hotărîrii nr. 141, au cointeresat îngrijitorii de animale în sporirea producției. Această măsură, alături de îmbunătățirea hranei vacilor, n-a întîrziat să-și arate roadele. Pînă la 1 septembrie, s-au obținut 1841 l. lapte pe cap de vacă furajată, iar pînă la sfîrșitul anului, producția va depăși cu mult 2.000 de litri.

Și cu ferma de scroafe din rasa Bazna se mîndresc colectiviștii. In maternitatea de scroafe domnește o curățenie exemplară. Din numărul mare de purcei negri și cu un brîu alb pornind de la spinare spre piept, caracteristic rasei Bazna, se vede că aici colectiviștii aplică cu multă pricepere regulile de selecție. Anul acesta, gospodăria a obținut peste 300 de purcei. De la un număr de 14 scroafe mai în vîrstă s-a obținut o medie de 10,8 purcei la o fătare. Colectivistul Matei Andrei, îngrijitor la scroafe, a obținut de la o scroafă 19 purcei, iar de la alta, 16 purcei la o singură fătare. Pentru sporirea numărului de animale se folosesc la prăsilă scroafele care fată mai mulți purcei și se aplică metoda montei duble, cu unul sau mai mulți vieri.

Ascultînd toate acestea de la brigadierul zootehnic Ștefan Ban, gîndurile m-au dus cu nu prea mulți ani în urmă, la înființarea gospodăriei, cînd colectiviștii aveau doar 12 boi, două vaci și 2 cai. Acum, ei au ajuns să aibă 81 de capete taurine, din care 12 vaci, 20 de scroafe cu peste 140 de purcei, 249 ovine, din care 213 oi-mame, vreo 350 de păsări (găini din rasele Rhode Island și Susex și rațe din rasa Kaki Campbel) și 25 de stupi. Anul acesta, gospodăria are 30 de vieruși de rasă Bazna pentru reproducție, care nu numai că vor aduce venituri bănești colectiviștilor, dar vor contribui și la îmbunătățirea acestei rase în alte gospodării.

Dacă ținem seama de condițiile economice ce le are gospodăria, constatăm că toate aceste realizări ar putea fi și mai mari. Colectiviștii din Bonțida își dau seama de acest lucru și pentru aceea ei își propun să construiască noi grajduri pentru a putea să sporească continuu efectivul de animale și productivitatea lor. Pînă acum, ei au făcut cu posibilități locale 60.000 de cărămizi necesare construirii unui grajd de vaci și au hotărît să folosească pe scară largă piatra de construcție ce se găsește din abundență prin partea locului, pentru a face construcții ieftine și trainice.

B. TITU

Adăposturi trainice pentru animale

Nu de mult, la gospodăria agricolă colectivă „30 Decembrie" din comuna Perișoru, raionul Fetești, a fost terminată construirea unui nou grajd de animale cu o capacitate de 100 de capete. Grajdul a fost ridicat din fondul gospodăriei.

In fotografie: *exteriorul noului grajd.*

NOTĂ

CINE RĂSPUNDE?

Cu trei ani în urmă, la secția Apold a gospodăriei de stat Sighișoara a început construirea unui complex zootehnic. Bucuria muncitorilor de la această gospodărie a fost însă de scurtă durată, pentru că în toamna aceluiași an construcțiile au stagnat. Abia după doi ani și jumătate, casele de locuit ale muncitorilor și grajdurile au fost în sfîrșit terminate. Dar mai era ceva de făcut la grajdurile animalelor. O nimica toată: montarea conductelor de apă și a adăpătorilor. Dar ce ghinion! In timp ce se montau conductele de apă, constructorii de la fosta Intreprindere de construcții agrozootehnice (I.C.A.Z.), acum Trustul de îmbunătățiri funciare al Ministerului Agriculturii, au constatat că lipsește castelul de apă și că deci conductele nu se mai pot instala.

După un timp, văzînd că Trustul nu are de gînd să continue treaba, conducerea gospodăriei s-a adresat „meșterilor-constructori" de la T.I.F., reamintindu-le că n-au terminat lucrările. Răspunsul nu a întîrziat să vină, conținînd scuza că pentru moment trebuie să se mai aștepte, deoarece nu există materialele necesare.

Pentru a-i scăpa din impas pe cei de la T.I.F., gospodăria s-a adresat Institutului de proiectări agricole din București, cerîndu-i să modifice proiectul, fiindcă, după cercetările făcute de gospodărie, s-ar fi putut amenaja chiar lîngă grajduri niște bazine de alimentare cu apă, ceea ce ar fi necesitat cheltuieli mult mai mici. Nici acest demers nu s-a bucurat de vreo atenție, deoarece — după părerea celor de la I.P.A. — proiectul este proiect și ca atare trebuie respectat! Nefiind de acord cu acest „raționament", conducerea gospodăriei a întocmit un nou memoriu, în care arăta încă o dată necesitatea amenajării unor bazine de alimentare cu apă în locul construirii castelului de apă. După multă tăcere, tovarășii de la Institut au răspuns că vor veni să cerceteze cele relatate, dar... nu acum, ci la primăvară.

Pusă în fața unei asemenea situații, conducerea gospodăriei de stat din Sighișoara a căutat să ia unele măsuri de „îmbunătățire" a grajdurilor „noi", pentru a asigura adăpostirea animalelor. Acum, însă, surprizele au început să vină una după alta. Temelia a început să se năruie, podurile de ciment din grajd, datorită faptului că au fost turnate foarte subțire, au început să se spargă; prin acoperiș se vede lumina soarelui; grinzile de la grajd sînt pe punctul de a cădea, iar instalațiile de lumină electrică au produs numeroase scurt-circuite.

Aceasta fiind situația creată de „meșterii iscusiți" de la Trustul pentru îmbunătățiri funciare, se pune firesc întrebarea: nu ar fi cazul să se execute ceva „reparații radicale" și în cadrul Trustului, pentru a împiedica prăbușirea lui completă în mlaștina birocratismului și a superficialității?

Interesele economiei naționale cer ca cei vinovați de tărăgănarea și proasta execuție a construcțiilor de la G.A.S.-Sighișoara, care au adus pagube statului, să fie trași la răspundere.

G. ROȘU

Cum se aplică retribuția suplimentară într-o colectivă fruntașă

După cum se știe, în gospodăria iectivă, răsplata muncii colecti- știlor se face în raport cu numărul lelor-muncă efectuate. Retribuirea e baza zilelor-muncă, fără a se ne seama și de rezultatele obținu- în producție, dezavantajează să pe colectiviștii care muncesc nștiincios, cu multă tragere de imă și care execută fiecare lucra- în mod exemplar; aceștia pri- esc pentru o zi-muncă aceeași ntitate de produse și sumă de ani ca și colectiviștii care lucrea- ă de mîntuială și produc puțin. ractica arată că unul dintre cele ai bune sisteme de stimulare a lectiviștilor în participarea la nca obștească și sporirea produc- ei îl constituie retribuirea supli- entară.

Așa cum arată statutul-model al spodăriilor agricole colective, a- narea generală poate hotărî a- ugarea de zile-muncă colectiviș- or din brigăzile care, datorită ei munci conștiincioase, au obți- t de pe parcelele ce le-au fost re- rtizate recolte mai mari decît oducția medie pe gospodărie. De emenea, colectiviștilor din brigă- e care au obținut producții mai ici decît cele planificate li se pot ădea procente de zile-muncă pro- rțional cu neîndeplinirea produc- i planificate. O parte din produc- obținută peste plan (dacă este rba de plante industriale și le- me, o parte din sumele de bani și odusele în natură obținute peste an) pot fi împărțite colectiviștilor e au realizat această depășire. rtea cuvenită fiecărui colectivist ept retribuire suplimentară se lculează în raport cu numărul de e-muncă prestate la cultura res- tivă.

Redăm în articolul de mai jos eva aspecte cu privire la felul n se aplică retribuția suplimenta- într-o gospodărie colectivă frun- ă — G.A.C din comuna Semlac, iunea Timișoara.

n această unitate agricolă socia- tă, retribuirea suplimentară a ncii colectiviștilor s-a aplicat din ul 1955.

Colectiviștilor li s-au prelucrat timp recomandările Ministerului riculturii pentru introducerea re- uției suplimentare în G.A.C. A- narea generală a membrilor gospodăriei a hotărît ca pentru început să aplice retribuirea suplimentară la cultura sfeclei de zahăr și la cultura legumelor. De asemenea, ea a hotărît proporția în care veniturile obținute din producția realizată peste plan să fie împărțite drept plată suplimentară și anume: 30 la sută pentru sfecla de zahăr și 35 la sută pentru legume.

Introducerea retribuirii suplimentare necesită o temeinică organizare a muncii brigăzilor de producție și echipelor, o evidență clară și exactă a zilelor-muncă efectuate de fiecare colectivist pe culturi. De aceea, consiliul de conducere a luat o serie de măsuri organizatorice: s-au revizuit normele de lucru, s-au repartizat fiecărei echipe parcelele din culturile de plante prășitoare tehnice etc.

Aplicarea retribuirii suplimentare i-a stimulat pe colectiviști să participe cu regularitate la muncă, să facă lucrări de bună calitate și la timp, să aplice reguli agrotehnice înaintate. Ei au semănat prășitoarele în cuiburi așezate în pătrat, le-au prășit repetat, au folosit rațional îngrășămintele organice și chimice etc. Ca urmare, atît la sfecla de zahăr, cît și la culturile legumicole s-au obținut recolte care au depășit producțiile planificate. Astfel, toate cele 16 echipe care au lucrat la cultura sfeclei de zahăr au obținut cu 2.000-8.000 kg. de sfeclă la hectar mai mult decît recolta prevăzută în plan. In total, s-a obținut peste plan cantitatea de 207.000 kg de sfeclă, recolta medie la hectar planificată pe gospodărie fiind depășită cu 25 la sută.

La sfîrșitul anului, colectiviștii care au lucrat la cultura sfeclei de zahăr au primit drept retribuire suplimentară cantitatea de 640 kg. de zahăr și suma de 20.000 lei, iar cei care au lucrat în legumicultură au primit 4.801 lei. Aceste sume de bani și cantități de produse au fost împărțite colectiviștilor în raport cu zilele-muncă prestate de fiecare la cultura respectivă. Așa, bunăoară, familiei colectivistului Traian Măgureanu, care pentru cele 614 zile-muncă efectuate a primit 7.280 kg de cereale, 307 kg. de mazăre, 553 kg. de legume, 1.150 kg. de prune, 4.300 kg. de furaje, 68 kg. de zahăr și 2.100 lei, i s-au mai dat ca retribuție suplimentară 7,14 kg. de zahăr și 213 lei.

Retribuirea suplimentară ar fi constituit un stimulent și mai puternic, dacă consiliul de conducere ar fi urmărit și respectat hotărîrea adunării generale prin care s-a stabilit că numai colectiviștii care au prestat numărul de zile-muncă fixat beneficiază de principiul plății suplimentare. Or, au fost colectiviști, ce-i drept, puțini la număr, care, deși au prestat un număr foarte mic de zile-muncă, au primit totuși retribuire suplimentară.

Din proprie experiență, colectiviștii din Semlac s-au convins de avantajele plății suplimentare. In acest an, ei au hotărît să extindă aplicarea retribuirii suplimentare și la cultura porumbului precum și în sectorul creșterii animalelor.

Planificarea producției medii la ha. s-a făcut ținîndu-se seama atît de rezultatele obținute în anii precedenți, cît și de condițiile naturale locale. Astfel, producția medie la hectar a fost planificată diferențiat pe fiecare parcelă, în funcție de gradul de fertilitate a terenului. Iată un exemplu: cele 81 ha. cultivate cu porumb în punctul denumit Pusta Păteanu au fost împărțite în 3 categorii de fertilitate, recolta medie planificîndu-se astfel: pentru 10 hectare 2.400 kg la hectar, pentru 24 ha 2700 kg la hectar, iar pentru 47 ha, 3000 kg. la hectar. Intreaga suprafață cu porumb din acest punct a fost repartizată la cîte două echipe din cele trei brigăzi de cîmp ale gospodăriei. In mod asemănător s-a procedat și cu celelalte culturi. A fost înlăturată astfel una din deficientele planificării producției în anul trecut.

Lucrînd cu sîrguință și îndrumați îndeaproape de către tehnicienii agricoli, îndeosebi de tov. I. Ghiulay, agronomul gospodăriei, colectiviștii din Semlac au dobîndit și în acest an, cu toate condițiile neprielnice de climă, recolte îmbelșugate, care depășesc la unele culturi pe cele planificate. La porumb, de pildă, s-au obținut în medie pe gospodărie 3.000 kg. de boabe la hectar, față de 2.700 kg. de porumb boabe la ha, cît a fost planificat. Insemnate sporuri de recoltă au fost realizate și în sectorul legumicol. Echipele brigăzii legumicole au cules în acest an de pe parcelele repartizate, cu 6.000 kg. de varză, cu 5.000 kg. de ardei, cu 3.000 kg. de roșii la hectar mai mult decît producția planificată. Recoltele mari dobîndite au permis gospodăriei să împartă numai ca avans pentru fiecare zi-muncă 2,400 kg. de griu, 1,300 kg. de orz, 7 kg. de porumb știuleți, alte produse, precum și bani.

La împărțirea definitivă a veniturilor, colectiviștii din echipele și brigăzile care au obținut pe parcelele repartizate producții mai mari decît cele prevăzute în plan, vor avea de primit însemnate cantități de produse și sume de bani drept retribuire suplimentară.

Aplicarea sistemului de retribuire suplimentară contribuie, după cum am văzut, la creșterea interesului colectiviștilor pentru sporirea producției obștești, la întărirea economică a gospodăriei colective. De aceea, se recomandă aplicarea largă a acestui sistem în toate gospodăriile colective.

NICOLAE DAVID
lector
Institutul de științe economice și planificare din București

Gospodăria agricolă de stat Secueni-Bihor, regiunea Oradea, dispune de un puternic sector avicol. Prin buna îngrijire a păsărilor, aici s-a redus aproape complet mortalitatea.

In fotografie: *brigadierul Szecsei Carol, dînd explicații crescătoarei Irma Gall în legătură cu felul cum trebuie îngrijite păsările în vederea înlăturării mortalității.*

Actualități din agricultura R. P. Chineze

Noi soiuri de bumbac

Colaboratorii științifici ai Institutului de cercetări științifice în domeniul agriculturii din China răsăriteană, aplicînd învățătura lui Miciurin, au creat noi soiuri de bumbac — „Cianjun nr. 1", „Cianjun nr. 2" și „Cianjun nr. 3", cele mai bune soiuri din China. Experiențele au arătat că din aceste soiuri de bumbac cu fibre lungi se pot obține fire subțiri și de calitate superioară.

Metoda educării dirijate neîntrerupte individuale constituie una din metodele principale în știința biologică a lui Miciurin despre selecția soiurilor. Soiul de bumbac „Cianjun nr. 1" a fost obținut tocmai prin această metodă. In iarna anului 1950, un colaborator al Institutului de cercetări științifice în domeniul agriculturii a adus de la stațiunea de cultivare a bumbacului Daduko, provincia Anhoi, cîteva semințe din soiul de bumbac cu fibre lungi „Dețza". Bumbacul obținut în anul 1951 a avut o lungime medie a fibrei de 36,33 mm. Colaboratorii Institutului agronomic, străduindu-se să îmbunătățească calitatea acestui soi în ce privește lungimea și finețea sa, au început selecția individuală. In anul 1955, lungimea medie a fibrei a fost de 38 mm, iar lungimea cea mai mare, de 46,8 mm. Soiul de bumbac „Dețza" a primit denumirea de „Cianjun nr. 1"; în prezent, se cultivă pe mari suprafețe.

Prin educare și selecție, a fost obținut un alt nou soi de bumbac valoros din punct de vedere economic, „Cianjun nr. 2". Lungimea medie a fibrei acestui soi a fost de 32,7 mm, iar în unele locuri, de 38,2 mm. In afară de aceasta, noul soi se caracterizează prin rezistență la boli și precocitate.

Bumbacul egiptean cu fibre lungi și fine este unul din cele mai bune soiuri de bumbac; el are o perioadă lungă de vegetație și se dezvoltă bine în raioanele cu climat secetos, pe terenuri irigate. Cultivat în principalele raioane de cultivare a bumbacului din China, acest soi de bumbac

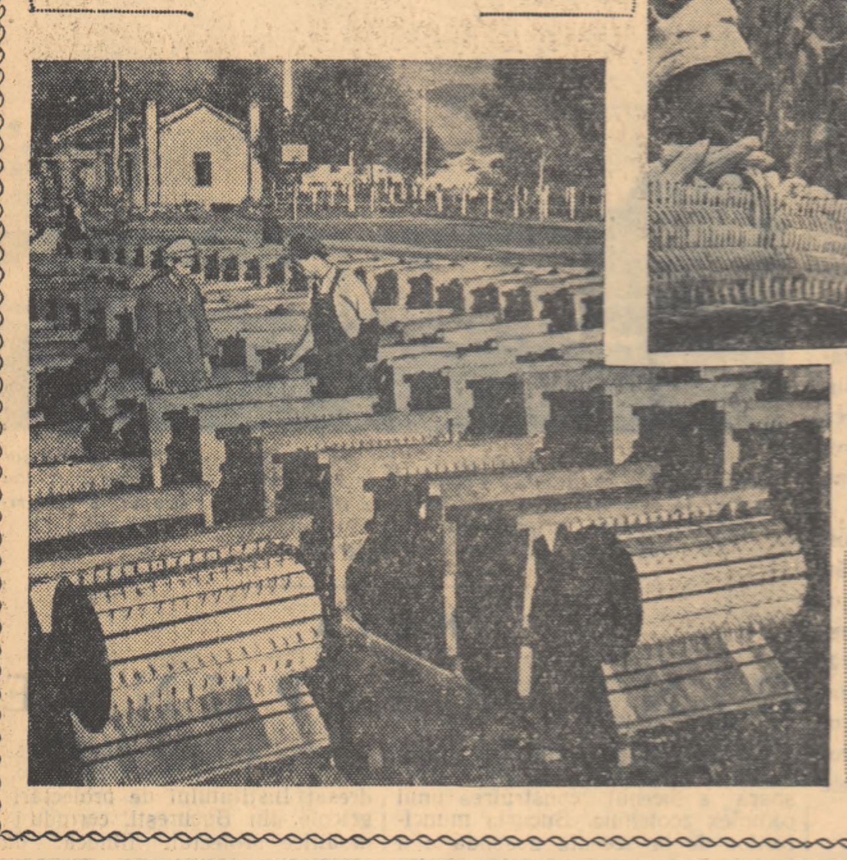
Una din echipele de tinere din cooperativa de producție agricolă Mao-Ciang-san din Kaoncing-Sin din provincia Hopei (nordul Chinei), culegînd bumbacul.

începe să înflorească foarte tîrziu, primii muguri cad foarte ușor, iar ca urmare producția la hectar este foarte mică. Din această cauză, unii consideră că acest soi nu este indicat pentru a fi cultivat în bazinul fluviului Ianțze. Colaboratorii Institutului au creat un nou soi excepțional, „Cianjun nr. 3". Bumbacul egiptean obținut în 1955 de institut a dat peste 220 tzini de bumbac brut pe fiecare mu (1 ha=15 mu), lungimea fibrei a fost în medie de peste 40 mm., cea mai mare fibră atingînd 52 mm.

Soiul de bumbac „Cianjun nr. 3", obținut prin educare de scurtă durată și prin selecție, poate fi cultivat în bazinul fluviului Ianțze.

Obținerea bumbacului cu fibre lungi este rezultatul unor cercetări susținute și intense efectuate de către colaboratorii Institutului de cercetări științifice în domeniul agriculturii din China răsăriteană. Acest institut a executat experiențe comparative în ce privește cultivarea soiurilor „Cianjun nr. 1" și „Cianjun nr. 2" în principalele raioane de cultivare a bumbacului din China. In cîmpurile experimentale cu soiul „Cianjun nr. 1" din 6 raioane — Nankin, Iuncen, Turfan și altele — lungimea fibrei de bumbac a fost în medie de 38,71 mm.

Un nou lot de treierători construite de Uzinele de mașini agricole Tenplen sînt gata pentru a fi trimise în satele Chinei populare

Membrii cooperativei de producție agricolă „Bunăstarea" din ținutul autonom locuit de naționalitatea Maio din provincia Lușan au cules anul acesta o recoltă bogată de porumb.

S-a pus capăt unei situații nefirești

Incheierea cu succes a tratativelor sovieto-japoneze

După cum se știe, la 13 octombrie au început la Moscova tratativele la cel mai înalt nivel între delegațiile guvernamentale sovietică și japoneză, pentru normalizarea relațiilor dintre cele două țări vecine, care în mod nefiresc încă se mai aflau, din punct de vedere juridic, în stare de război. Documentele semnate sîmbătă după-amiază la Kremlin, Declarația comună a Uniunii Republicilor Sovietice Socialiste și Japoniei și Protocolul cu privire la dezvoltarea comerțului și acordarea reciprocă a regimului națiunii celei mai favorizate consfințesc succesul tratativelor purtate de cele două părți timp de o săptămînă.

Rezultatele tratativelor sovieto-japoneze de la Moscova n-au dezmințit dorința atît a popoarelor sovietic și japonez, cît și a opiniei publice internaționale de a se pune capăt situației absurde existente între U.R.S.S. și Japonia. Era atunci firesc ca vestea încheierii cu succes a tratativelor sovieto-japoneze să fie primită cu bucurie nu numai de popoarele celor două state, ci și de toate popoarele iubitoare de pace din lumea întreagă. Lumea întreagă a avut încă o dată prilejul să se convingă de politica externă de pace pe care o promovează statul sovietic și de faptul că metoda tratativelor poate da rezultate bune în rezolvarea celor mai dificile probleme, atunci cînd părțile care duc aceste tratative dau dovadă de dorința sinceră de înțelegere.

Declarația comună sovieto-japoneză exprimă acordul părților într-o serie de probleme, cum sînt încetarea stării de război între U.R.S.S. și Japonia și restabilirea păcii și a relațiilor de bună vecinătate; restabilirea relațiilor diplomatice între cele două țări; respectarea principiilor Cartei O.N.U. în relațiile sovieto-japoneze; sprijinirea de către U.R.S.S. a cererii Japoniei de a fi primită în Organizația Națiunilor Unite; eliberarea și repatrierea cetățenilor japonezi condamnați în Uniunea Sovietică; renunțarea din partea U.R.S.S. la toate pretențiile de reparații din partea Japoniei; renunțarea reciprocă la toate pretențiile din partea statului respectiv, a organizațiilor și cetățenilor săi față de celălalt stat, față de organizațiile și cetățenii acestuia, pretenții care au apărut în urma războiului cu începere de la 9 august 1945; purtarea de tratative pentru stabilirea unei baze trainice și prietenești a comerțului între cele două țări, intrarea în vigoare a Convenției de pescuit în nord-vestul Oceanului Pacific, precum și măsuri pentru folosirea rațională a resurselor de pește și menținerea și dezvoltarea resurselor de pește; continuarea tratativelor pentru încheierea tratatului de pace.

In partea finală a Declarației comune se prevede de asemenea gestul plin de bunăvoință al U.R.S.S. ca, după încheierea tratatelor de pace, Japoniei să-i fie transferate insulele Habomai și insula Sikotan.

Pînă la încheierea tratatelor sau convențiilor pentru dezvoltarea comerțului prevăzute în Declarația comună, părțile au semnat un protocol, prin care Uniunea Sovietică și Japonia se angajează să depună toate eforturile pentru lărgirea comerțului între ele și se obligă să-și acorde reciproc regimul națiunii celei mai favorizate la taxe vamale, vasele din porturi aparținînd lor etc.

Cele două documente importante, semnate de delegațiile guvernamentale sovietică și japoneză la încheierea tratativelor, pe lîngă faptul că pun capăt situației anormale între cele două țări vecine, vin să deschidă o nouă etapă în dezvoltarea bunelor relații între două țări ce se întîlnesc în Extremul Orient. Acest lucru prezintă o deosebită importanță pentru desfășurarea viitoare a situației din această parte a lumii. Atmosfera din Extremul Orient, încărcată artificial de uneltirile imperialiste, are acum perspective favorabile de îmbunătățire simțitoare. Iată un motiv în plus de încredere în viitorul triumfului păcii în această regiune, pe care toți cei ce doresc realizarea înțelegerii și securității mondiale nu pot decît să-l salute.

Crește numărul cooperativelor de producție în R. P. Ungară

Potrivit comunicatului Ministerului Agriculturii, în cursul primului semestru al anului curent 164 de noi cooperative agricole de producție și 63 grupuri cooperatiste au început să funcționeze în R. P. Ungară. Din acestea fac parte 55.000 de membri, care au adus în total 126.000 ha de pămînt.

La 30 iunie 1956, în Ungaria funcționau 4863 de cooperative agricole de producție, din care făceau parte 344.000 țărani. In cooperativele agricole de producție se lucrează în total 1.085.000 ha de pămînturi arabile.

Delegația Partidului Comunist Bulgar vizitează R.S.S. Moldovenească

Todor Jivkov, prim secretar al Comitetului Central al Partidului Comunist Bulgar, și grupul de activiști de partid din Bulgaria, care se află în R.S.S. Moldovenească, au vizitat colhozurile din raionul Strișeni. Ei au fost însoțiți de Z. T. Serdiuk, prim secretar al C.C. al P.C. din R.S.S. Moldovenească, și G. I. Rudi, președintele Consiliului de Miniștri al R.S.S. Moldovenești.

Oaspeții bulgari s-au interesat de organizarea și retribuirea muncii colhoznicilor, au stat de vorbă cu colhoznicii, au vizitat cabinetul de partid dintr-un colhoz.

Un nou mesaj a lui N. A. Bulganin adresat președintelui Eisenhower

MOSCOVA 20 (Agerpres). — T.A.S.S.

La 19 octombrie A.M. Ledovski, însărcinatul cu afaceri ad-interim al U.R.S.S. în S.U.A., l-a vizitat pe secretarul de stat al S.U.A., J.F. Dulles, căruia i-a remis un mesaj al președintelui Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., N.A. Bulganin, către președintele S.U.A., Dwight D. Eisenhower.

Mesajul se referă la problema armei atomice și, în special, la experiențele cu această armă.

Vizita unei delegații agricole bulgare în Republica Populară Romînă

In cadrul acordului pentru colaborarea tehnico-științifică între Republica Populară Romînă și Republica Populară Bulgaria, în țara noastră a sosit o delegație agricolă bulgară compusă din Prof. Kiril Pavlov Kiriakov, de la Institutul agronomic din Plovdiv, prof. Pavel Popov, președintele Comisiei de stat pentru încercarea soiurilor și ing. Blagoi Uzunov din Ministerul Agriculturii al R.P. Bulgaria. Vizita delegaților bulgari are un caracter de schimb de experiență. La sfîrșitul vizitei lor, membrii delegației vor susține la I.C.A.R. București trei referate și anume: 1). Organizarea producerii de seminte hibride de porumb în R.P. Bulgaria — referent prof. Kiril Pavlov Kiriakov; 2). Organizarea sistemului de producere și înmulțire a soiurilor de cereale în R.P. Bulgaria — referent prof. Pavel Popov și 3). Sistemul de stat pentru irigație și desecarea mlaștinilor din apropierea orașului Russe — referent ing. Blagoi Uzunov.

In satele Poloniei populare a pătruns puternic lumina culturii

In satul polonez au loc schimbări profunde. In anii puterii populare au fost deschise în localitățile rurale peste 10.000 de școli de 7 ani. La sate există de asemenea școli medii de cultură generală și profesionale.

Inainte de război în satul polonez nu existau biblioteci publice. In prezent, în satele țării există 3.500 biblioteci publice care dispun de cîteva milioane de volume de literatură beletristică, de literatură politică și tehnică.

In anii puterii populare au fost obținute mari succese în crearea de cinematografe la sate. In prezent, aici există peste 2.000 de cinematografe și peste 250 de caravane cinematografice. Numărul cluburilor și caselor de cultură de la sate a crescut considerabil.

La sfat cu medicul

Ulcerul la stomac

Sănătos este obiceiul bătrînesc de a mînca în tihnă și bună rînduială mesele de peste zi: cea de dimineață, cea de amiază, precum și cina.

Dar mulți au părăsit acest obicei, mănîncă pe apucate și în grabă, înghit mîncarea pe nemestecate, fierbinte, de pe foc, apoi se răcoresc cu o cană cu apă rece, chinuindu-și stomacul în fel și chip. Ba alții îl mai și întărîtă cu ardei iuți, cu piper, cu acrituri, sau se încălzesc „pe inima goală" cu cîte o cinzeacă și chiar mai mult de rachiu.

Stomacul rabdă cîtăva vreme dar de la un timp începe să dea semne vădite de suferință. Apar diferite boli de stomac, care de care mai chinuitoare. Una dintre cele mai primejdioase este ulcerul, boală în care pe una din fețele stomacului se formează o rană sau chiar mai multe, ce cu greu se vindecă.

Cum poate bănui un bolnav că are ulcer? De obicei, ulcerul apare la cei ce suferă de mai mulți ani de dureri de stomac, pentru care nu s-au căutat și nu s-au îngrijit. De la o vreme, durerile se ivesc îndeosebi la un anumit ceas după masă și uneori chiar pe nemîncate. Aceasta, mai ales primăvara și toamna.

Uneori, bolnavul are vărsături. El dă afară o apă acră ce străpezește dinții. Cînd ulcerul (rana de pe stomac) străpunge vreo vînă de sînge, bolnavul ajunge să verse sînge înnegrit, ca drojdia de cafea. După masă, simte arsuri în capul pieptului. Durerile mari, frica de a mai mînca slăbesc omul, dîndu-i o adevărată silă de viață.

Ulcerul de stomac e boală înșelătoare. Cîteodată, durerile se astîmpără cîteva luni, ba chiar un an, apoi revin, la fel de chinuitoare. Dispariția durerilor nu trebuie să ne înșele. Bolnavii de stomac trebuie să știe că un ulcer neîngrijit poate da complicații primejdioase. Cu timpul, vărsăturile de sînge se pot îndesi, punînd în pericol viața. După mulți ani de suferință, ulcerul se poate schimba în cancer (rac), care cu greu se mai poate tămădui.

La alții, rana înaintează mereu în peretele stomacului, pînă cînd îl găurește. Mîncarea din stomac se revarsă atunci în tot pîntecul, bolnavul are dureri îngrozitoare și, dacă nu e operat în cea mai mare grabă, moare în 2-3 zile.

De ulcer nu ne putem îngriji singuri, nici prin diferite buruieni de leac. E nevoie totdeauna de povața medicului, căci boala se deosebește de la om la om și medicamentele prescrise unuia nu se potrivesc altuia.

In primul rînd, medicul va arăta bolnavului ce are și ce nu are voie să mănînce. Sînt oprite cu desăvîrșire: băuturile alcoolice, acriturile, mîncările iuți și piperate, rîntașurile, ciorbele, grăsimea încinsă. Bolnavul va trebui să mănînce bine, dar cumpătat și în liniște, ferindu-se de a înghiți mîncări fierbinți sau băuturi de la gheață. E bine să se oprească și fumatul.

Medicul va prescrie și medicamentele ce trebuie luate. Bolnavii trebuie să știe că ulcerul de stomac este o boală ce se vindecă cu încetul și care cere multă răbdare și încredere în medic.

Numai atunci cînd, cu toată buna îngrijire, boala nu se liniștește, se recomandă operația, prin care se scoate o parte (cea bolnavă) din stomac. Dar și după operație, îngrijirile trebuie să continue, căci ulcerul poate să apară din nou, dacă bolnavul se întoarce la un trai necumpătat.

Dr. MIHAI ERACLIDE

Cîteva probleme privind dezvoltarea pomiculturii în regiunea Cluj

RUDOLF PALOCSAY
biolog
directorul
Stațiunii experimentale pomicole Cluj

Regiunea Cluj prezintă condiții favorabile pentru cultura pomilor și arbușilor fructiferi. In regiunea dealurilor situate în subzona pădurilor de fag și gorun pot fi cultivați în bune condiții mărul, părul, prunul, cireșul și arbuștii fructiferi, iar în subzona pădurilor de stejar prunul, vișinul, nucul, cireșul, arbuștii fructiferi, mărul și părul de vară, mai ales pe versantele cu expoziție nordică-vestică. In trecut, condițiile favorabile existente n-au fost folosite în scopul dezvoltării pomiculturii.

Suprafața cultivată cu pomi și arbuști fructiferi a luat extindere mare în regiunea noastră, abia în anii regimului democrat-popular, cînd s-a pus, pentru prima oară, problema dezvoltării planificate și pe bază științifică a acestui sector. Astfel în regiunea noastră s-au plantat pînă în vara acestui an, 320.000 de pomi fructiferi la gospodăriile agricole de stat, 68.000 de pomi la gospodăriile agricole colective și un însemnat număr de pomi în gospodăriile țăranilor muncitori individuali; de asemenea, s-au înființat pepiniere pomicole în sectorul de stat și au luat ființă 2 stațiuni experimentale pomicole.

Avînd în vedere marea importanță a pomiculturii pentru economia noastră națională, Congresul al II-lea al partidului a trasat sarcini concrete pentru dezvoltarea pomiculturii în următorii 10 ani. In raportul de activitate al C.C. al P.M.R. la Congresul al II-lea al partidului s-a arătat că în viitorii 10 ani, — pînă în 1965 — suprafața livezilor de pomi fructiferi în plantații masive trebuie să ajungă în țara noastră, pînă la 250.000 ha, cu un număr de cca. 50.000.000 pomi fructiferi, iar suprafața cultivată cu arbuști fructiferi trebuie să crească pînă la 2000 ha. Recolta globală de fructe în următorii 10 ani trebuie să ajungă la 900.000—1.000.000 de tone.

Această sarcină este repartizată pe regiuni pomicole. In regiunea administrativă Cluj intră o parte din regiunea a II-a pomicolă, numită „Dealurile din vestul țării" (4,25 la sută) și din regiunea a III-a pomicolă „Dealurile din Nord" (44,20 la sută) și din regiunea a IX-a pomicolă „Cîmpia Ardealului" (55.50 la sută). Pe baza datelor existente în momentul de față se poate aprecia că în 1965, regiunea administrativă Cluj trebuie să producă cca 15.500 de vagoane de fructe, din care 8.621 vagoane pentru consum proaspăt, 1.727 de vagoane pentru marmeladă, 186 de vagoane pentru dulcețuri și gem, 130 vagoane pentru compoturi, 120 de vagoane pentru sucuri de fructe, 105 vagoane pentru oțet din fructe, 188 de vagoane pentru fructe uscate, 1.600 vagoane pentru țuică, 1.420 de vagoane pentru export, iar pentru comerțul intern, 1400 de vagoane. In totalul de cca. 15.500 de vagoane intră producția pomilor fructiferi, a căpșunelor, a arbuștilor și fructelor de pădure (afine, smeură, mure etc).

Pentru a putea produce aceste cantități de fructe, în 1965 regiunea Cluj trebuie să aibă plantați cca 8 milioane pomi de diferite vîrste, din care meri 36 la sută, pruni 35,8 la sută, piersici 19 la sută, peri 7,9 la sută și, în procent mai mic, gutui, caiși, cireși, vișini și nuci. Suprafața acoperită cu pomi fructiferi în regiunea noastră trebuie să fie de cca 28.354 ha adică 2,51 la sută din suprafața agricolă sau 5.02 la sută din suprafața arabilă. La aceasta se mai adaugă 1.188 ha căpșuni și arbuști. Față de aceste sarcini, în regiunea Cluj există în prezent cca 14.000 ha pomi fructiferi de diferite vîrste, adică 50 la sută față de necesar, iar recolta lor ajunge în mod normal la cca 5.000 de vagoane, adică la 34 la sută din necesarul anului 1965.

Pentru traducerea în fapte a sarcinilor ce revin regiunii Cluj în domeniul pomicol, după Congresul al II-lea al P.M.R. în cadrul regiunii s-a elaborat un plan de lucru concret. La producția de fructe planificată pentru anul 1965, se va ajunge prin refacerea livezilor existente și mărirea productivității lor precum și prin înființarea de noi plantații. In livezile existente se vor lua măsuri directe și indirecte pentru refacerea lor și mărirea producției. Se vor completa în mod just golurile existente cu specii și soiuri raionate, iar pomii în declin, ce nu mai pot fi reîntineriți, vor fi înlocuiți. Totodată se va urmări ca agrotehnica înaintată să fie aplicată pe scară largă conform regulilor agrotehnice pomicole. Curățirea pomilor de cuiburile și ouăle de omizi este o lucrare pe care o poate face cu ușurință orice pomicultor. La fel curățirea de uscături, fructe uscate etc. Trebuie să se aplice tăierile de reîntinerire a pomilor ajunși aproape de sfîrșitul perioadei de producție, să se facă supraaltoirea cu soiuri bune a pomilor de soi inferior, și tăierile de întreținere la cei în producție. Ingrășarea pomilor și lucrarea solului din plantații în vederea păstrării apei necesare pomilor. Sînt necesare în același timp și unele măsuri de combatere a eroziunii prin crearea benzilor de protecție a solului plantate cu arbuști fructiferi, sau prin alte lucrări.

Stațiunile experimentale pomicole de la Cluj și Bistrița trebuie să elaboreze agrotehnica cea mai potrivită pentru diferitele condiții din regiunea Cluj, dar mai ales pentru dealurile înalte premuntoase, pentru văile și coastele potrivite de la munte unde trebuie de împăcat interesele pomiculturii cu interesele creșterii vitelor, adică să se obțină recolte de fructe și în același timp furajele necesare sub formă de iarbă sau fîn.

La înființarea noilor livezi se vor respecta regulile agrotehnice pomicole adaptate pentru condițiile de relief, sol și climă din regiunea administrativă Cluj. Suprafața plantațiilor noi pentru fiecare localitate se va stabili o dată cu raionarea speciilor și soiurilor pomicole. Livezile **noi** trebuie să fie sub formă de masiv. Acest lucru este aplicat în sectorul socialist. Țăranii muncitori cu gospodării individuale trebuie convinși de rentabilitatea și necesitatea înființării livezilor în masiv în asociații, cooperative de producție agricolă sau gospodării agricole colective. Creditele acordate de stat trebuie condiționate de executarea unor lucrări de bază ca desfundatul în întregime al solului acolo unde este posibil, cu ajutorul tractoarelor de la S.M.T., îngrășarea cu gunoi de grajd o dată cu desfundatul, întrebuințarea materialului săditor de calitate superioară etc. Aceste lucrări se pot executa ușor în plantații în masiv.

Terenurile alese pentru plantat trebuie să respecte organizarea teritoriului pe comună, raion și chiar pe regiune, ținînd seama de cerințele pomilor și arbuștilor fructiferi. Indicația din Directivele celui de al II-lea Congres al partidului care arată că extinderea plantațiilor se va face pe terenuri impropríi pentru alte culturi agricole, nu trebuie să se înțeleagă în sensul că pomii fructiferi trebuie plantați pe terenuri neproductive, coaste erodate sau lipsite de fertilitate. Plantațiile noi se fac pe terenuri cu fertilitate sau pe terenuri cărora li s-a refăcut fertilitatea. Altfel, acțiunea va avea rezultat negativ.

Alegerea speciilor și soiurilor de plantat în regiunea Cluj, zona unde să se planteze și proporția dintre ele se rezolvă în mod satisfăcător prin lucrările de raionare. Materialul săditor necesar se asigură în sectorul socialist din regiunea noastră. Anual se vor produce cca 45.000 de pomi altoiți.

Pentru traducerea în fapt a sarcinilor ce revin regiunii Cluj în domeniul pomicol este necesar efortul comun și susținut al tuturor specialiștilor, inginerilor, tehnicienilor și țăranilor muncitori.

Informări științifice

Drojdia „torula utilis" în alimentația animalelor

Drojdia „torula utilis", denumită așa pentru calitățile pe care le posedă, se dezvoltă și se reproduce cu rapiditate. Hrana sa constă din materii care conțin zahăr. Este important faptul că ea scoate din rezidurile fabricării celulozei provenită din lemn, cele mai mici cantități din anumite zaharuri, care din punct de vedere tehnic sînt imposibil de recuperat.

Pentru dezvoltarea sa în condiții optime, torula are nevoie de aer și de diferite materii nutritive: calciu, acid fosforic, azot și potasiu ce se pot completa cu îngrășăminte.

Drojdia este cultivată în hîrdaie mari, care se mențin bine umplute cu soluția hrănitoare, completată cu substanțele minerale necesare dezvoltării ei.

Această drojdie se produce în Germania occidentală în cantități de cca 8.000 tone pe an, ea ocupînd un loc din ce în ce mai important în hrana animalelor.

UN SUPLIMENT ALIMENTAR

Din experimentările făcute pînă acum, s-a dovedit că torula utilis poate să dea omului un supliment de proteine de foarte bună calitate, iar animalelor le dă posibilitatea să treacă repede și fără complicații prin perioadele critice ale dezvoltării lor. De asemenea, s-a constatat că această drojdie este bogată în vitamina B și conține numeroase substanțe active, avînd o putere de fermentare slabă și o digestibilitate foarte ridicată.

COMPOZIȚIA EI

Drojdia alimentară conține la 1.000 g materie uscată, aproximativ: 50 la sută materii proteice brute; 35 la sută extracte neazotate; 6 la sută materii grase; 0 la sută materii celulozice; 7 sută săruri minerale.

In plus, un kilogram de drojdie torula conține: 15—24 mg vitamina B_1; 37—63 mg vitamina B 40—80 mg vitamina B^6; 23—1 mg acid pantotenic; 450—559 miacin; 33—51 mg acid folic 2—3 mg biotină; 4.000—5.000 inozitol; 20—62 mg acid para-amino-benzoic etc.

Drojdia torula nu trebuie amestecată cu alimentele decît atunci cînd acestea sînt gata pentru a fi date animalelor. In nici un caz ea nu trebuie să fie fiartă, riscîndu-se în felul acesta să i se distrugă vitaminele.

INTREBUINȚAREA EI

Se recomandă ca în fiecare rație să se adauge cîte 30 g de drojdie la 970 g alimente uscate. In plus pot fi date animalelor următoarele doze în grame pe zi: porci la îngrășat, cca 50 g; scroafe pline pînă la 75 g; scroafe în lactație pînă la 200 g; scroafe cu o mare producție, pînă la 250 g; purcei înțărcați, cca 20 g; vieri, pînă la 100 g; mînji pînă la 150 g; viței, miei și iezi, cca 50 g; găini, 3 g; rațe, gîște, 10 g.

Drojdia torula dă bune rezultate la toate animalele domestice, în afară de rumegătoarele adulte. Ea este folosită și ca sursă de materii proteice pentru albine, sub formă de praf, care înlocuiește polenul. Albinele consumă această drojdie cu plăcere, atunci cînd polenul devine rar în natură.

Astăzi, torula, pe vremuri socotită o drojdie sălbatică, a devenit un produs alimentar de o mare valoare.

„Agricultura Nouă", organ al Ministerului Agriculturii și al Ministerului Gospodăriilor Agricole de Stat. Apare bisăptămînal. Redacția și Administrația Piața Scînteii Nr. 1 București. Telefon 7.60.10. Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin".